

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/296/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4207202273
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4207202273.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci žalobcu: Rímskokatolícka cirkev Trnavská arcidiecéza, so sídlom Trnava, Hollého 10, P. O. BOX 78, IČO: 00 419 702, zast. Advokátska kancelária MAPLE&FISH, s. r. o., so sídlom Bratislava, Rajska 15/A, IČO: 36 718 432, proti žalovaným: 1. LESY Slovenskej republiky, š. p., so sídlom Banská Bystrica, Nám. SNP 8, IČO: 36 038 351, zast. Advokátska kancelária JAKUBČO, spol. s r. o., so sídlom Banská Bystrica, Mladých budovateľov 2, IČO: 50 570 897, 2. L. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. XXX, P. nad P., 3. H. N., rod. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. XXX, P. nad P., 4. L. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom W. XXX, X., 5. Slovenský pozemkový fond, so sídlom Bratislava, Búdková 36, IČO: 17 335 345, o návrhu na vydanie nehnuteľných vecí, o odvolaní žalobcu a žalovaných v 1. a 5. rade proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 5. apríla 2017 č. k. 12C/41/2007-1208 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku vo vzťahu k žalovanému v 1. rade, týkajúcom sa vydania a navrátenia vlastníckeho práva k parcele č. 12505/2 a parcele č. 12505/3 v kat. úz. P. B. P. p o t v r d z u j e .

V napadnutom zamietajúcom výroku, týkajúcom sa vydania nehnuteľností parc. č. 16121/3, parc. č. 16121/5 v kat. úz. B. a parc. č. 2407/4 v kat. úz. W. m e n í tak, že žalovaný v 1. rade je povinný vydať a navrátiť žalobcovi vlastnícke právo k nehnuteľnostiam:

- parcela č. 16121/3 druh pozemku ostatné plochy vo výmere 665 m² a parcela č. 16121/5 druh pozemku ostatné plochy vo výmere 4356 m², ktoré sú vedené Okresným úradom Komárno, katastrálny odbor v obci Nesvady, v kat. úz. Nesvady v katastri nehnuteľností v reg. "C" na LV č. 987

- parcela č. 2407/4 druh pozemku ostatné plochy vo výmere 631 m², ktoré sú vedené Okresným úradom Komárno, katastrálny odbor, v obci W., v kat. úz. W., v katastri nehnuteľností v reg. "C" na LV č. XXX.

V napadnutom vyhovujúcom výroku vo vzťahu k žalovanému v 1. rade, týkajúcom sa vydania a navrátenia vlastníckeho práva k parcele č. 12539/1 v kat. úz. P. nad P. sa rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že žaloba sa z a m i e t a .

V napadnutom zamietajúcom výroku vo vzťahu k žalovaným v 2. a 3. rade sa rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

V napadnutom vyhovujúcom výroku vo vzťahu k žalovanému v 1. rade, týkajúcom sa vydania a navrátenia vlastníckeho práva k parcele č. 4845/4 v kat. úz. B. sa rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že žaloba sa z a m i e t a .

V napadnutom zamietajúcom výroku vo vzťahu k žalovanému v 4. rade sa rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

V napadnutých vyhovujúcich výrokoch, týkajúcich sa vydania a navrátenia vlastníckeho práva žalobcovi spolu s dokumentáciou špecifikovanou v napadnutom rozsudku vo vzťahu k žalovanému v 5. rade sa rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

V napadnutom výroku vo vzťahu k žalovanému v 1. rade, týkajúcom sa dokumentácie k vydávaným nehnuteľnostiam, špecifikovanej vo výroku napadnutého rozsudku, sa rozsudok súdu prvej inštancie mení tak, že žalovaný v 1. rade je povinný vydať a navrátiť žalobcovi nehnuteľnosti spolu s dokumentáciou, ktorá k týmto parcelám prislúcha.

V napadnutom výroku o trovách konania sa rozsudok súdu prvej inštancie zrušuje a vec sa mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému v 1. rade povinnosť vydať a navrátiť žalobcovi vlastnícke právo k nehnuteľnostiam: parcela č. 12640, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, vo výmere 5880 m², ktorá je vedená Okresným úradom Komárno, katastrálny odbor, v obci P. nad P., v k. ú. P. nad P., v katastri nehnuteľností v reg. „C“ na katastrálnej mape na LV č. XXX, parcela č. 2409/3, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, vo výmere 779 m², ktorá je vedená Okresným úradom Komárno, katastrálny odbor, v obci W., v k. ú. W., v katastri nehnuteľností v reg. „C“ na katastrálnej mape na LV č. 987 a parcela č. 12505/2, druh pozemku ovocné sady, vo výmere 578 m² a parcela č. 12505/3, druh pozemku ovocné sady, vo výmere 2966 m², parcely vytvorené na základe Geometrického plánu č. 22/2007, vyhotoveného a autorizovaného Ing. Petrom Pisarovičom, autorizovaným geodetom a kartografom dňa 23. 04. 2007 a úradne overeného Správou katastra Komárno dňa 31. 07. 2007 pod č. 389/07 pre k. ú. P. nad P.

Súd žalobu voči žalovanému v rade 1. na vydanie a navrátenie nehnuteľností: parcela č. 16121/3, druh pozemku ostatné plochy, vo výmere 665 m² a parcela č. 16121/5, druh pozemku ostatné plochy, vo výmere 4356 m², ktoré sú vedené Okresným úradom Komárno, katastrálny odbor v obci B., v k. ú. B. v katastri nehnuteľností v reg. „C“ na katastrálnej mape na LV č. XXX, parcela č. 2407/4, druh pozemku ostatné plochy vo výmere 631 m², ktoré sú vedené Okresným úradom Komárno, katastrálny odbor, v obci W., v k. ú. W., v katastri nehnuteľností v reg. „C“ na katastrálnej mape na LV č. XXX zamietol.

Žalovanému v 1. rade uložil povinnosť vydať a navrátiť žalobcovi vlastnícke právo k nehnuteľnosti: parcela č. 12539/1, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria vo výmere 173 m², ktorá je vedená Okresným úradom Komárno, katastrálny odbor, v Obci P. nad P., v k. ú. P. nad P., v katastri nehnuteľnosti v reg. „C“ na katastrálnej mape na LV č. XXXX a pôvodne vedená na LV č. XXX pre katastrálne územie P. nad P..

Súd žalobu voči žalovanému v 2. a v 3. rade zamietol.

Žalovanému v rade 1. uložil povinnosť vydať a navrátiť žalobcovi vlastnícke právo k nehnuteľnosti: parcela č. 4845/4, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, vo výmere 1479 m², ktorá je vedená Okresným úradom Komárno, katastrálny odbor, v obci B., k. ú. B., v katastri nehnuteľností v reg. „C“ na katastrálnej mape na LV č. XXXX, pôvodne vedená na LV č. XXX.

Súd žalobu voči žalovanému v 4. rade zamietol.

Žalovanému v 5. rade uložil povinnosť vydať a navrátiť žalobcovi vlastnícke právo k nehnuteľnosti: parcela č. 4846/2, druh pozemku lesné pozemky, vo výmere 10231 m², parcela č. 4846/3, druh pozemku lesné pozemky, o výmere 23 111 m², parcela č. 4892/3, druh pozemku lesné pozemky o výmere 5423 m², parcela č. 4892/4, druh pozemku lesné pozemky, o výmere 35999 m², parcely vytvorené na základe Geometrického plánu č. 23/2007, vyhotoveného a autorizovaného Ing. Petrom Pisarovičom, autorizovaným geodetom a kartografom dňa 16. 04. 2007 a úradne overeného Správou katastra Komárno dňa 30. 05. 2007 pod č. 390/07 pre katastrálne územie B. a žalobu voči žalovanému v rade 1. zamietol.

Žalovanému v 1. rade a žalovanému v rade 5. uložil povinnosť vydať a navrátiť žalobcovi nehnuteľnosti spolu s nasledovnou dokumentáciou: lesný hospodársky plán, evidencia ťažby dreva, evidencia plochy po ťažbe dreva, evidencia plochy na zalesnenie, evidencia zalesňovania a prirodzeného zmladenia, evidencia pestebnej činnosti, výkaz bilancie zalesňovacích povinností podľa jednotiek priestorového rozdelenia lesa, výkaz porastovej evidencie ťažieb výkaz porastovej evidencie zalesnenia, výkaz porastovej evidencie pestovnej činnosti, výkaz evidencie úhrnných ročných výsledkov za kategóriu lesa, bilančný výkaz lesnej hospodárskej evidencie, výkaz vykonaných hospodárskych opatrení podľa

jednotiek priestorového rozdelenia lesa za príslušný rok, grafická evidencia, plochové tabuľky, porastové mapy, ťažbové mapy, projekty pestebnej, ťažobnej a ostatnej činnosti, číselníky, karty pôvodu porastu, hlásenia na obvodný lesný úrad, bilancia holín, priemerkovací manuál, súhlas na ťažbu dreva, evidencia požiarov a požiarňa ochrana, evidencia škôd spôsobených zverov, evidencia sadbového materiálu, záznamy priestupkového konania, ktorá k nim prislúcha, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Súd žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

1.2. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 2 ods. 1, § 2 ods. 2, § 3 ods. 1, 2,3, § 4 ods. 1, § 5 ods. 1, 2, 3, § 6 zák. č. 161/2005 Z. z., § 34 ods. 1, 3 zák. č. 330/1991 Zb. a po doplnení dokazovania z oznámenia Okresného úradu Komárno, katastrálny odbor zo dňa 08. 08. 2016 súd zistil, že parcela reg. C-KN č. 12640 zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 5880 m² evidovaná na LV č. XXX v k. ú. P. nad P. je vedená ako zastavaná plocha a nádvorie, spôsob využitia pozemku s kódom č. 22 (pozemok, na ktorom je postavená inžinierska stavba - cesta, miesta a účelová komunikácia, lesná cesta, poľná cesta, chodník, neskryté parkovisko a ich súčasť). Parcela reg. C-KN č. 2409/3 zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 779 m² na LV č. XXX, v k. ú. W. je vedená ako zastavaná plocha a nádvorie, spôsob využitia pozemku s kódom 22 (pozemok, na ktorom je postavená inžinierska stavba - cesta, miesta a účelová komunikácia, lesná cesta, poľná cesta, chodník, neskryté parkovisko a ich súčasť). Parcela reg. C-KN č. 2407/4 ostatná plocha vo výmere 631 m² evidovaná na LV č. XXX, v k. ú. W. je vedená ako ostatná plocha, spôsob využitia pozemku s kódom 37 (pozemok, na ktorom sú skaly, svahy, rokliny, výmole, vysoké medze s krovím alebo kamením a iné plochy, ktoré neposkytujú trvalý úžitok). Parcela reg. C-KN č. 16121/3 ostatná plocha vo výmere 665 m² evidovaná na LV č. XXX v k. ú. B., vedená ako ostatná plocha, spôsob využitia pozemku s kódom 37 (pozemok, na ktorom sú skaly, svahy, rokliny, výmole, vysoké medze s krovím alebo kamením a iné plochy, ktoré neposkytujú trvalý úžitok). Parcela reg. C-KN č. 16121/5 ostatná plocha vo výmere 4356 m² evidovaná na LV č. XXX, k. ú. B., vedená ako statná plocha, spôsob využitia pozemku s kódom 37 (pozemok, na ktorom sú skaly, svahy, rokliny, výmole, vysoké medze s krovím alebo kamením a iné plochy, ktoré neposkytujú trvalý úžitok). Parcela reg. C-KN č. 12505 ovocný sad vo výmere 9858 m² na LV č. XXX, k. ú. P. nad P., vedená ako ovocný sad, spôsob využitia pozemku s kódom 6 (pozemok súvisle vysadený ovocnými stromami, ovocnými krami, ovocnými sadenicami na jednom mieste, jedným alebo viacerými druhmi). Parcely vytvorené GO plánom č. 35936304-22/2007, úradne overené Správou katastra Komárno dňa 31. 05. 2007 č. 12505/2 ovocný sad vo výmere 578 m², č. 12505/3 ovocný sad, vo výmere 2 966 m² neboli zapísané s verejnou listinou alebo inou listinou ako podklad na vklad a záznam práv nehnuteľnostiam. Zo správy Obce Nesvady zo dňa 12. 08. 2016 súd zistil, že reálny stav a účel, na ktorý slúžia nehnuteľnosti, nachádzajúce sa v k. ú. B. 16121/3 vo výmere 665 m² a č. 16121/5 vo výmere 4356 m², vedené na LV č. XXX sa nachádzajú mimo zastavaného územia obce, sú to plochy, na ktorých sa nachádzajú kroviny, ktoré neposkytujú trvalý úžitok. Zo správy Obce Kameničná zo dňa 15. 08. 2016 súd zistil, parcela reg. „C“ č. 2409/3 zastavané plochy a nádvoria a parcela reg. „C“ 247/4 ostatné plochy sú vedené na LV č. XXX. Z výpisu z katastra nehnuteľností súd zistil, že spôsob využitia parcely č. 12640 je kód 22 na pozemku je postavená inžinierska stavba - cestná, miestna a účelová. Z oznámenia Okresného úradu Komárno, katastrálny odbor zo dňa 20. 10. 2016 súd zistil, že parcela č. 12539/1 vo výmere 3416 m², k. ú. P. nad P. bola zapísaná do LV č. XXX v prospech Československého štátu - Západoslvenské štátne lesy, lesný závod Palárikovo hospodárskou zmluvou č. P2652/1988 - 152 ako zastavaná plocha. Parcela č. 12539/1 zastavaná plocha vo výmere 173 m² bola vytvorená Geometrickým plánom č. 31321704/246-118/2005 oddeleným od pôvodnej parcely č. 12539/1 vo výmere 3416 m². Geometrický plán bol prílohou žiadosti Z64-06 o zápis stavby - hospodárskej budovy so súp. č. 265 na parcele reg. C-KN č. 12539/4 k. ú. P. nad P., ktorú podali na zápis do katastra nehnuteľností LESY SR, š. p. Banská Bystrica, odštepny závod Palárikovo. Stavba - hájenka na parcele reg. C-KN č. 12539/1, k. ú. P. nad P. bola do katastra nehnuteľností zapísaná 23. 01. 2001 pod položkou výkazu zmien č. 7/01 žiadosťou o zápis stavby pod č. Z-4699/00, ktorú podali na zápis Lesy SR, š. p. Banská Bystrica odštepny závod Palárikovo. V roku 2010 kúpnu zmluvou a zriadením predkupného práva V-1325/10 bola táto nehnuteľnosť prevedená na N. L. a manželka H. N.. Parcela č. 4845/4 vo výmere 1479 m², k. ú. Nesvady bola zapísaná do LV č. XXX, k. ú. B. pod položkou výkazu zmien č. 333/88 v prospech Čs. štát - Západoslvenské štátne lesy, lesný závod Palárikovo, hospodárskou zmluvou č. P2677/1988-152 ako zastavaná plocha spolu so stavbou dom so súp. č. XXX. V roku 2007 bola táto nehnuteľnosť prevedená na L. R. kúpnu zmluvou a zriadením predkupného práva V-4861/07. Zo žiadosti o zápis stavby do LV zo dňa 01. 12. 2000 súd zistil, že Lesy SR požiadali o zápis stavby lesovne, nachádzajúcej sa na parcele 12539/1 k. ú. P. na LV č. XXX. Z čestného prehlásenia zo dňa 01. 12. 2000 vyplýva, že stavba lesovne nachádzajúcej sa

v obci P. nad P. bola umiestnená na parcele č. 12539/1 a postavená v roku 1926. Z listiny o určení súpisného čísla súd zistil, že obec P. nad P. určuje pre stavbu nachádzajúcu sa na katastrálnom území P. nad P. na parcele č. 12539/1, druh stavby hájenka súp. č. XXX. Zo žiadosti o zápis stavieb na LV zo dňa 27. 12. 2005 súd zistil, že Lesy SR žiadajú o zápis prvej stavby hospodárskej budovy postavenej na parcele č. 12539/4 zameraného GP č. 246-118/2005. Uvedená stavba bola postavená pred rokom 1976. Z rozhodnutia obce Vrbová nad Váhom zo dňa 20. 10. 2005 súd zistil, že na parcele č. 12539/4 sa určuje súpisné č. 265 pre stavbu postavenú v roku 1967. Z doplnenia zo dňa 18. 04. 2006 č. I. 1135 súd zistil, že kolaudačné rozhodnutie pre stavbu na parcele č. 12539/1 (hájenku) sa nezachovalo, nakoľko stavba bola zrekonštruovaná pred rokom 1976. Zo zápisu vlastníckych práv do EN zo dňa 02. 11. 1988 súd zistil, že Západoslovenské štátne lesy nadobudli do svojej správy nehnuteľnosti v k. ú. B., hospodárskou zmluvou č. P-2677/88-152 zo dňa 24. 10. 1988. V prílohe č. 1 hospodárskej zmluvy je uvedená parcela č. 4845/4 s označením dom č. 403 zastavaná plocha. Rovnaký údaj sa nachádza vo výpise z evidencie nehnuteľností s LV č. XXX. Zo zápisu vlastníckych práv do EN zo dňa 23. 08. 1988 súd zistil, že Západoslovenské štátne lesy nadobudli do svojej správy nehnuteľnosti v k. ú. P. nad P., hospodárskou zmluvou č. P-2652/1988-152 zo dňa 10. 08. 1988. Z hospodárskej zmluvy vyplýva, že sa jedná o parcely č. 12539/1 označené ako zastavaná plocha.

1.3. V danom prípade sa súd po rozhodnutí odvolacieho súdu už nezaoberal otázkami posúdenými odvolacím súdom a to postavením žalobcu, nakoľko aj z rozhodnutia odvolacieho súdu jednoznačne vyplýva, že žalobca je oprávnenou osobou v zmysle § 2 ods. 2 zák. č. 161/2005 Z. z., a tak aktívne legitimovaným účastníkom konania. Rovnako aj pri posudzovaní pasívnej legitimácie žalovaného v rade 1. odvolací súd za povinnú osobu považoval žalovaného v rade 1. v zmysle § 4 ods. 1 zák. č. 161/2005 Z. z. Z rozhodnutia odvolacieho súdu tiež vyplýva, že vo vzťahu k žalovanému v rade 1. a vo vzťahu k vyhovujúcej časti napadnutého rozhodnutia vyplýva, že boli splnené všetky podmienky pre vydanie nehnuteľností v zmysle zák. č. 161/2005 Z. z. a žalobca preukázal i dôvod odňatia sporných nehnuteľností postupom podľa § 3 ods. 1 písm. c) zák. č. 161/2005 Z. z., keď tieto boli jeho právnomu predchodcovi - Ostrihomské arcibiskupstvo odňaté postupom podľa zákona č. 142/1947 Zb. o prvej pozemkovej reforme.

1.4. Po doplnení dokazovania v časti o vydanie parcely č. 12640 zast. plochy a nádvorí vo výmere 2558 m² v k. ú. P. nad P., zapísanej na LV č. XXX, súd zistil, že podľa identifikácie na katastrálnej mape je vedená ako zastavaná plocha a nádvorie a spôsob využitia pozemku s kódom 22. Parcela č. 2409/3 zastavané plochy a nádvorí vo výmere 779 m² na LV č. XXX v k. ú. W. je podľa identifikácie na katastrálnej mape vedená ako zastavaná plocha a nádvorie so spôsobom využitia pozemku s kódom 22. Kód 22 znamená, že sa jedná o pozemok, na ktorom je postavená inžinierska stavba - cestná, miestna a účelová komunikácia, lesná cesta, poľná cesta, chodník, neskryté parkovisko a ich súčasti. S poukazom na tieto zistenia, nielen z vyjadrenia žalobcu, ale aj z vyjadrenia žalovaného vyplynulo, že sú to pozemky, ktoré majú byť v zmysle zákona č. 161/2005 Z. z. vydané, predstavujú v zmysle popisu katastrálnym odborom také pozemky, ktoré slúžia k využívaniu poľnohospodárskej pôdy, slúžia lesnému hospodárstvu a sú pre jeho činnosť nevyhnutné. Preto súd uvedené pozemky vydal. Parcela č. 2407/4 ostatné plochy vo výmere 631 m² evidovaná na LV č. XXX, v k. ú. W. podľa identifikácie na katastrálnej mape je vedená ako ostatná plocha, spôsob využitia pozemku s kódom 37 (pozemky, na ktorých sú skaly, svahy, rokliny, výmole, vysoké medze s krovím alebo s kamením alebo iné plochy, ktoré neposkytujú trvalý úžitok). Parcela č. 16121/3 ostatná plocha vo výmere 665 m² evidovaná na LV č. XXX v k. ú. B., podľa identifikácie na katastrálnej mape vedená ako ostatná plocha, spôsob využitia pozemku s kódom 37 a parcela č. 16121/5 ostatná plocha vo výmere 4356 m² evidovaná na LV č. XXX v k. ú. B., podľa identifikácie na katastrálnej mape vedená ako ostatná plocha, spôsobom využitia s kódom 37 (pozemky, na ktorých sú skaly, svahy, rokliny, výmole, vysoké medze s krovím alebo s kamením alebo iné plochy, ktoré neposkytujú trvalý úžitok). Zo správy Okresného úradu Komárno odbor katastrálny zo dňa 08. 08. 2016 súd zistil, že na predmetných parcelách ako ostatných plochách sa nachádzajú skaly, svahy, rokliny, výmole, vysoké medze s krovím alebo s kamením alebo iné plochy, ktoré neposkytujú trvalý úžitok. Vyplýva to nielen z listov vlastníctva, ale aj zo správy Obce Nesvady zo dňa 12. 08. 2016 a zo správy Obce Kameničná zo dňa 15. 08. 2016. Údaje o druhu pozemku v zmysle § 70 ods. 2 veta prvá Katastrálneho zákona treba považovať za záväznú. Z vyššie uvedeného vyplýva, že ostatné plochy definované kódom 37 z hľadiska ich využitia neslúžia bezprostredne poľnohospodárskej výrobe a nemajú poľnohospodárske využitie. Produkčne potencionálnou pôdou je treba považovať reálne obrobiteľnú, výrobné úspešne využiteľnú pôdu, pričom pozemky definované kódom 37 tieto podmienky nespĺňajú, a teda nespĺňajú ani predpoklady uvedené v ust. § 2 ods. 1 zák. č. 161/2005 Z. z., a preto

ich súd nevydal. Parcela č. 12505/2 ovocné sady vo výmere 578 m², parcela č. 12505/3 ovocné sady vo výmere 2966 m², obe vytvorené geometrickým plánom č. 22/2007, vyhotoveným a autorizovaným Ing. Petrom Pisarovičom boli vytvorené z parcely č. 12505 evidované na LV č. XXX, k. ú. P. nad P. a podľa identifikácie na katastrálnej mape sú vedené ako ovocný sad so spôsobom využitia pozemku s kódom 6 (pozemok súvisle vysadený ovocnými stromami, ovocnými krami, ovocnými sadenicami na jednom mieste jedným alebo viacerými druhmi). Aj v tomto prípade sa jedná o pozemky, ktoré podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 161/2005 Z. z. je žalovaný v rade 1. povinný navrátiť, nakoľko podľa § 2 ods. b) zákona č. 220/2004 Z. z. o ochrane a využívaní poľnohospodárskej pôdy, na účely tohto zákona sa rozumie poľnohospodárskou pôdou produkčne potencionálna pôda evidovaná v katastrí nehnuteľnosti ako orná pôda, chmeľnice, vinice, ovocné sady, záhrady, trvalé trávne porasty. Zo zistených skutočností teda vyplýva, že skutočnosť, že sa jedná o ovocné stromy nebránia vydaniu týchto nehnuteľností.

1.5. Žalobca sa ďalej domáhal, aby žalovaní v 1., 2. a v 3. rade spoločne a nerozdielne vydali a navrátili žalobcovi parcelu č. 12539/1, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria vo výmere 173 m², v k. ú. P. nad P., zapísanú na LV č. XXXX, pôvodne LV č. XXX. V danom prípade sa súd v prvom rade zaoberal tým, že žalobca žiada vydať predmetný pozemok spoločne a nerozdielne. Podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne. V uvedenom ustanovení je upravená tzv. pasívna solidarita, je charakterizovaná viacerými subjektmi na dlžníckej strane a ich povinnosťou splniť dlh tomu istému veriteľovi spoločne a nerozdielne. Jej funkcia spočíva vo väčšom zabezpečení pohľadávky veriteľa a v uľahčení jej uplatnenia. V danom prípade bol súd toho názoru, že sa nejedná o solidárny záväzok, nakoľko v zmysle reštitučného zákona je povinnou osobou právnická osoba, ktorá ku dňu účinnosti tohto zákona spravuje nehnuteľné veci vo vlastníctve Slovenskej republiky, obce alebo nehnuteľnú vec drží. Keďže z rozhodnutia odvolacieho súdu jednoznačne vyplýva, že kúpne zmluvy, ktoré boli uzatvorené žalovanými v 2. a 3. rade, sú absolútne neplatnými právnymi úkonmi, tieto sa od počiatku zrušujú a jedinou povinnou osobou v danom prípade môže byť len žalovaný v 1. rade, ktorý spĺňa predpoklady ust. § 4 ods. 1 zák. č. 161/2005 Z. z. Keďže žalovaní v 2. a 3. rade nespĺňajú zákonné kritériá jednak tým, že sú fyzickými osobami, ako aj tým, že uzatvorili zmluvu, ktorá je absolútne neplatným právnym úkonom, sú žalobu voči nim zamietol.

1.6. Súd vo vzťahu k žalovaným v 2. a v 3. rade sa zaoberal aj námietkami žalovaného v 1. rade, ktorý poukazoval na § 6 písm. b) zákona č. 161/2005 Z. z. a mal za to, že vlastníctvo sa k predmetnému pozemku nevracia a to preto, že pozemok, ktorý bol po prechode alebo po prevode do vlastníctva štátu zastavaný. Súd za týmto účelom doplnil dokazovanie a zistil, že parcela č. 12539/1 vo výmere 3416 m², k. ú. P. nad P. bola zapísaná do LV č. XXX v prospech Československého štátu - Západoslovenské štátne lesy, lesný závod Palárikovo hospodárskou zmluvou č. P2652/1988 - 152 ako zastavaná plocha. Parcela č. 12539/1 zastavaná plocha vo výmere 173 m² bola vytvorená geometrickým plánom č. 31321704/246-118/2005 oddeleným od pôvodnej parcely č. 12539/1 vo výmere 3416 m². Geometrický plán bol prílohou žiadosti Z64-06 o zápis stavby - hospodárskej budovy so súp. č. 265 na parcele reg. C-KN č. 12539/4 k. ú. P. nad P., ktorú podali na zápis do katastra nehnuteľností LESY SR, š. p. Banská Bystrica, odštepny závod Palárikovo. Stavba - hájenka na parcele reg. C-KN č. 12539/1, k. ú. P. nad P. bola do katastra nehnuteľností zapísaná 23. 01. 2001 pod položkou výkazu zmien č. 7/01 žiadosťou o zápis stavby pod č. Z-4699/00, ktorú podali na zápis Lesy SR, š. p. Banská Bystrica Odštepny závod Palárikovo. V roku 2010 kúpnu zmluvou a zriadením predkupného práva V-1325/10 bola táto nehnuteľnosť prevedená na N. L. a manželka H. N.. Z listiny o určení súpisného čísla vyplýva, že predmetná stavba hájenka (ktorá nie je predmetom tohto sporu) a leží na parcele č. 12539/1, bola postavená v roku 1926. Z doplnenia zo dňa 18. 04. 2006, ako aj z rozhodnutia Obce Vrbová nad Váhom zo dňa 20. 10. 2005 vyplýva, že kolaudačné rozhodnutie pre stavbu na parcele č. 12539/1 (hájenku) sa nezanechalo, nakoľko stavba bola zrekonštruovaná pred rokom 1976.

1.7. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR zo dňa 13. 12. 2001 sp. zn. 20Cdo/1191/2000 vyplýva, že predpokladom vzniku novej veci prostredníctvom stavebnej činnosti môže byť len zánik pôvodnej veci. Z uvedeného rozhodnutia vyplýva, že pokiaľ pri stavebných úpravách pôvodná stavba nezanikla, potom logicky platí, že všetko, čo k nej v dôsledku týchto úprav pribudne (prístavba, nadstavba) sa stáva súčasťou pôvodnej stavby. Rozsah a úroveň stavebnej zmeny pri prístavbe práve preto, že pôvodná stavba ako vec nezanikla, na trvaní jej existencie, čo by veci, v právnom slova zmysle nemá vplyv. Stavba

existuje kontinuálne. Okolnosti prebudovania pôvodnej stavby, rekonštrukcie, výstavby nových častí budov, rovnako ako zmeny pôdorysných rozmerov pôvodnej stavby a nedostatky totožnosti s pôvodnou stavbou sú v sledovaných súvislostiach nevýznamné. Je zrejmé v danom prípade, že žalovaný v 1. rade pri preukazovaní podmienok ust. § 6 ods. b) reštitučného zákona neunesol dôkazné bremeno. Už žalovaný v 1. rade boli vykonávané rekonštrukčné práce a k zveľadeniu tejto nehnuteľnosti došlo žalovanými v 2. a v 3. rade do stavu, v akom sa v súčasnej dobe nachádza, a teda k zániku pôvodnej veci nedošlo. Za uvedenej situácie je nutné poznamenať, že do nepriaznivej situácie sa žalovaní v rade 2. a v 3. dostali z toho dôvodu, že žalovaný v 1. rade im nehnuteľnosť, ktorá je predmetom tohto konania predal kúpnu zmluvou, ktorá je absolútne neplatným právny úkonom, pričom ako to vyplýva z vyjadrenia žalovaných v 2. a v 3. rade, nemali ani vedomosť o prebiehajúcom súdnom spore. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, riadiac sa názorom odvolacie súdu, súd v danom prípade za povinnú osobu na vydanie nehnuteľnosti považuje žalovaného v 1. rade.

1.8. Obdobne ako pri žalovaných v rade 2. a v 3. sa žalobca aj voči žalovaným v 1. a v 4. rade domáha vydania navrátenia vlastníckeho práva spoločne a nerozdielne k nehnuteľnostiam parcela č. 4845/4 druh pozemku, zastavané plochy a nádvoria vo výmere 1479 m², ktorá je vedená Okresným úradom Komárno, katastrálny odbor v obci B., v k. ú. B., v katastri nehnuteľností v reg. „C“ na katastrálnej mape na LV č. XXXX pôvodne na LV č. XXX. Aj v danom prípade súd totožne, ako je to aj vyššie uvedené, bol toho názoru, že sa nejedná o solidárny záväzok, nakoľko solidarita nebola založená v zmysle § 511 ods. 1 ani právny predpisom, ani rozhodnutím súdu, ani dohodou účastníkov konania a ani povahou plnenia. Povinnou osobou v zmysle reštitučného zákona môže byť na vydanie a navrátenie jedine právnická osoba, ktorá ku dňu účinnosti reštitučného zákona spravuje nehnuteľné veci vo vlastníctve Slovenskej republiky, obce alebo nehnuteľnú vec drží. Už zo samotného textu reštitučného zákona vyplýva, že fyzická osoba nemôže byť povinnou osobou, a teda žalovaný v 4. rade nie je pasívne legitimovaným subjektom, s poukazom aj na tú skutočnosť, že v zmysle rozhodnutia odvolacieho súdu kúpna zmluva, ktorú žalovaný v rade 1. uzatvoril so žalovaným v rade 4. je absolútne neplatným právny úkonom, a teda sa od začiatku zrušuje. I v tomto prípade možno len konštatovať, že žalovaný v 4. rade sa do tohto konania dostal bez svojho zavinenia, netušiac, že takýto spor prebieha, a napriek tejto skutočnosti žalovaný v 1. rade predmetnú nehnuteľnosť odpredal, čím došlo k absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy. Aj v danom prípade sa súd zaoberal námietkou žalovaného v rade 1. s poukazom na § 6 písm. b) reštitučného zákona, avšak z listinných dôkazov, ktoré si súd zadovážil, zistil, že už v hospodárskej zmluve a v jej prílohe č. 1 je vedené, že parcela č. 4845/4 je dom č. 403 zastavaná plocha a aj z výpovedí žalovaného v 4. rade vyplýva, že od roku 2002 do roku 2004 prebiehala kompletná obnova budovy. Predtým bola stavba zdevastovaná a bola nutná rekonštrukcia. V zmysle oznámenia OÚ Komárno, katastrálny odbor súd zistil, že parcela č. 4845/4 vo výmere 1479 m² k. ú. B., bola zapísaná do LV č. XXX, k. ú. B., pod položkou výkazu zmien č. 333/88 v prospech Československého štátu - Západoslovenské štátne lesy, lesný závod Palárikovo hospodárskou zmluvou č. P2677/1988 - 152 ako zastavaná plocha spolu so stavbou, dom so súp. č. XXX. Z LV č. XXX pre k. ú. B. vyplýva, že predmetný pozemok je označený spôsobom využitia kód 13 200, t. j. pozemky, na ktorých sú postavené nebytové budovy označené so súpisným číslom. Súd bol toho názoru, že žalovaný v 1. rade neunesol dôkazné bremeno pri preukazovaní skutočnosti, že predmetný pozemok, ktorého vydania sa žalobca domáha spoločne a nerozdielne voči žalovanému v rade 1. a v 4. je taký pozemok, ktorý bol po prechode alebo prevode do vlastníctva štátu zastavaný a tiež nemožno požadovať od žalovaných v 1. a 4. rade solidárne plnenie, nakoľko jedinou povinnou osobou v danom prípade je žalovaný v 1. rade, ktorý podľa § 4 ods. 1 ako právnická osoba spravoval nehnuteľné veci vo vlastníctve SR a to ku dňu účinnosti reštitučného zákona, a keďže je kúpna zmluva absolútne neplatný právny úkon, nemôže dôjsť ani k požadovanému solidárnemu plneniu, nakoľko nejde o solidárny záväzok.

1.9. Žalobca si uplatnil nárok solidárne vo vzťahu k žalovanému v 1. a v 5. rade a žiadal vydať a navrátiť spoločne a nerozdielne parcely č. 4846/2, druh pozemku lesné pozemky vo výmere 10231 m², parcela č. 4846/3, druh pozemku lesné pozemky, vo výmere 23111 m², parcela č. 4892/3, druh pozemku lesné pozemky vo výmere 5423 m², parcela č. 4892/4, druh pozemku lesné pozemky, vo výmere 3599 m². Z rozhodnutia odvolacieho súdu vyplynulo, že žalovaný v 5. rade sa stal správcom dotknutých pozemkov až na základe rozhodnutia o obnove evidencií pozemkov zapísaného až v roku 2008, t. j. objektívne po uplynutí prekluzívnej doby na uplatnenom nároku v zmysle reštitučného zákona, pričom nárok na vydanie nehnuteľností bol v lehote uplatnený vo vzťahu k subjektu, ktorý bol v čase uplatnenia povinnou osobou. V danom prípade po doplnení dokazovania súd dospel k záveru, že ani v prípade žalovaného v 1. a v 5. rade nebola solidarita založená ani právny predpisom, ani rozhodnutím súdu,

ani dohodou účastníkov a ani povahou plnenia. V čase podania návrhu bol povinnou osobou žalovaný v 1. rade, nakoľko spravoval nehnuteľné veci ku dňu účinnosti zákona. Prevzatím správy a to Slovenským pozemkovým fondom sa takouto povinnou osobou stal žalovaný v 5. rade a účinky uplatnenia nároku žalobcu v zmysle reštitučného zákona zostali zachované, a preto pasívne legitimovaným subjektom v čase vyhlásenia rozsudku je žalovaný v 5. rade. Čo sa týka druhu pozemku, všetky štyri parcely sú lesné pozemky, to znamená, že sú uplatnené v súlade s ust. § 1 písm. c) zákona č. 161/2005 Z. z. Čo sa týka námietky žalovaného v 5. rade, a to vydania parciel č. 4846/3, 4892/3, 4892/4, ktoré vznikli z parcely 4891, ktorá je totožná s parcelami reg. „C“ a to a 4892/1 a 4892/2, pričom obe tieto parcely sú v katastri nehnuteľností zapísané ako chránené vtáčie územie s kódom 108. V zmysle § 26 ods. 1 zákona č. 543/2002 Z. z. biotopy druhov vtákov európskeho významu a biotopy sťahovavých vtákov možno na účel zabezpečenia ich prežitia a rozmnožovania vyhlásiť za chránené vtáčie územie. Uvedený zákon definuje aj ďalšie chránené územia, ktorými sú napr. chránený areál, chránená krajinná oblasť, atď. a pri každom takomto území zákon stanovuje stupeň ochrany. Pri chránenom vtáčom území nestanovuje stupeň ochrany, ale len v ust. § 25 ods. 5 cit. zákona zakazuje vykonávať činnosti, ktoré môžu mať negatívny vplyv na predmet ochrany. S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenie súd dospel k záveru, že neboli zistené žiadne dôvody, ktoré by bránili vydaniu nehnuteľností, nakoľko zodpovedajú ustanoveniu § 2 ods. 1 písm. a) a c) reštitučného zákona. Preto súd žalobcovi uvedené nehnuteľnosti vydal. Vzhľadom na to, že pozemky označené kódom 108, chránené vtáčie územie nemajú žiadny stupeň ochrany, súd na túto námietku neprihliadal. Súd poznamenáva, že z ustanovenia § 6 písm. e) vyplýva, že vlastníctvo sa nevracia k pozemku, ktorý slúži na účely obrany štátu, ťažbu vyradených nerastov, chráneného areálu, národnej prírodnej pamiatky, chráneného krajinného prvku, alebo ich ochranného pásma s tretím stupňom alebo štvrtým stupňom ochrany. S poukazom na zákon č. 543/2002 Z. z. jednoznačne vyplýva, že predmetné pozemky nie sú v pásme s tretím stupňom alebo štvrtým stupňom ochrany. Žalovaný v 5. rade poukázal na rozsudok Okresného súdu Komárno 9P/33/2007 zo dňa 08. 10. 2014, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Nitre 8Co/950/2014 zo dňa 05. 11. 2015. Súd však poukázal na to, že v tomto konaní predmetom boli parcely, ktoré sú súčasťou chráneného územia Dropie a z odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že v zmysle všeobecne záväznej vyhlášky Krajského úradu v Nitre č. 1/16 o vyhlásení chráneného areálu Dropie je nesporné, že predmetné parcely tvoria chránený areál so 4. stupňom ochrany. Z toho vyplýva, že v danom období súd nemohol prihliadnuť na uvedené rozhodnutia.

1.10. Žalovaný v 5. rade tiež namietol, že žalobca za povinný subjekt neoznačil Slovenskú republiku, ale len Slovenský pozemkový fond a poukázal pritom na ust. § 135 CSP. Súd neakceptoval námietku žalovaného v 5. rade, nakoľko z reštitučného zákona z ust. § 4 ods. 1 vyplýva, že povinnou osobou je právnická osoba, ktorá ku dňu účinnosti tohto zákona spravuje nehnuteľné veci vo vlastníctve Slovenskej republiky a takou osobou je žalovaný v 5. rade.

1.11. Súd žalovanému v 1. a 5. rade uložil povinnosť vydať žalobcovi príslušnú dokumentáciu k vydaným nehnuteľnostiam podľa § 3 ods. 3 zák. č. 161/2005 Z. z.

1.12. Súd poznamenal, že od 01. 10. 2013 boli zrušené všetky správy katastra, obvodné pozemkové úrady a obvodné lesné úrady. Vstúpil do účinnosti zákon č. 180/2013 Z. z., ktorý v rámci reorganizácie verejnej správy (projektu ESO) zrušil viaceré orgány štátnej správy a ich kompetencie presunul na integrované okresné úrady. Kompetencie zrušených úradov prebrali miestne príslušné okresné úrady, resp. ich jednotlivé úrady, oddelenia a referáty. Preto súd v rozhodnutí uviedol, že nehnuteľnosti sú vedené na Okresnom úrade Komárno, katastrálny odbor. V danom prípade sa jedná len o zmenu názvu, a preto nepovažoval za potrebné z uvedeného dôvodu meniť petít.

1.13. V danom prípade bol súd toho názoru, že sa jedná o výnimočnosť prípadu prejednávanej veci - reštitučný nárok, náprava krivd z minulosti. Nezanedbateľnou skutočnosťou je aj fakt, že subjekty vystupujúce na strane povinnej a oprávnenej osoby, a to predovšetkým žalobca a žalovaní v 1. a v 5. rade sú fakticky napojené na rozpočtovú kapitolu štátu, osoba oprávnená disponuje vo všeobecnosti majetkom. V danom prípade najmenej tým, ktorým bol vydaný. Táto okolnosť tvorí výnimočnosť na postup aplikácie dôvodu hodného osobitného zreteľa a priznanie trov konania by bolo tvrdosťou vo vzťahu oprávnenej a povinnej osoby. Skutočnosť, že oprávnená a povinná osoba boli v konaní zastúpené, netvorí žiadnu prekážku, ani výnimočnosť na priznanie trov konania. Reštitučné konanie bolo oslobodené, čo svedčí o vóli vydať odňatý majetok a o čom takto zamýšľal bezpochyby aj zákonodarca. Ak sa účastníci dali zastúpiť, je predpoklad, že titulom výnimočnosti prípadu zároveň budú primerane

znášať trovy zastúpenia. Povinná osoba nemá zodpovednosť za zavinenie, že tento stav, ktorý sa v predmetnom spore riešil, nastal v minulosti, pričom vydanie nehnuteľností je dané reštitučným zákonom. Vzhľadom na uvedené bol súd toho názoru, že predmetná právna vec tvorí výnimočnosť prípadu, a preto rozhodol bez ďalšieho zaťaženia subjektov na strane oprávnenej a povinnej osoby z pohľadu reštitučného zákona a § 257 CSP a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný v 5. rade odvolanie, odôvodniac ho tým, že vyhovujúca časť napadnutého rozsudku voči žalovanému v 5. rade vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, a to v otázke posúdenia pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v 5. rade, keď tento je v LV č. 3769 vedenom Okresným úradom Komárno, na ktorom sú zapísané pozemky tvoriace predmet uvedeného konania, vedený ako správca. Pozemky, ktorých vydania a ku ktorým navrátenia vlastníctva sa žalobca domáha, sú však lesnými pozemkami. V zmysle ustanovenia § 34 ods. 3 prvá veta zák. č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách pozemkový fond spravuje poľnohospodárske nehnuteľnosti vo vlastníctve štátu ustanovené osobitným predpisom a podiely spoločnej nehnuteľnosti vo vlastníctve štátu ustanovené osobitným predpisom. Osobitným predpisom mal zákonodarca na mysli zák. č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku, ktorý v ustanovení § 1 v spojitosti s ustanovením § 17 vymedzuje nehnuteľnosti, ktoré žalovaný v 5. rade spravuje. V zmysle ustanovenia § 1 ods. 1 písm. a), zákon sa vzťahuje na pôdu, ktorá tvorí poľnohospodársky pôdny fond alebo do neho patrí, ďalej podľa ustanovenia § 17 ods. 1 nehnuteľnosti vo vlastníctve štátu vedené v § 1 ods. 1 spravuje právnická osoba zriadená zákonom. Z uvedených ustanovení vyplýva, že žalovaný v 5. rade v zmysle právnych predpisov nespravuje lesné pozemky. Predmetné pozemky sú lesnými pozemkami aj v skutočnosti a žalovaný v 5. rade ich žiadnym spôsobom neužíva. Žalovaný v 5. rade nemá vedomosť, z akého dôvodu bola správa predmetných parciel zapísaná v rámci vykonania registra obnovenej evidencie pozemkov na neho. Ohľadne posúdenia otázky určenia správcu nehnuteľnosti a s tým súvisiacu otázku pasívnej vecnej legitímácie poukázal na rozsudok NS SR sp. zn. 2Cdo 208/2009. Uviedol, že napriek zápisu správy v prospech žalovaného v 5. rade v liste vlastníctva, tento nie je správcom žalovaných nehnuteľností, a teda ani povinnou osobou, z ktorého dôvodu nemá pasívnu legitímáciu v tomto konaní a súd prvej inštancie mal voči nemu žalobu zamietnuť. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok voči žalovanému zmenil tak, že žalobu voči nemu zamietne.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie aj žalobca v časti, v ktorej súd žalobu zamietol voči žalovanému v 1. rade na vydanie a navrátenie vlastníctva k pozemkom vedeným ako ostatné plochy - parc. č. 2407/4, 16121/3 a 1612/5, v časti, v ktorej súd žalobu zamietol voči žalovanému v 2. rade, žalovanému v 3. rade a žalovanému v 4. rade a vo výroku o náhrade trov konania. Uviedol, že sa nestotožňuje s rozsudkom v zamietajúcej časti, považuje ho za svojvoľný, arbitrárny, nepreskúmateľný a v rozpore s platnou právnou úpravou. Pokiaľ ide o zamietnutie žaloby v časti týkajúcej sa nehnuteľností vedených ako ostatné plochy, ktorých vydania sa žalobca domáhal voči žalovanému v 1. rade, súd dospel k záveru, že ide o nehnuteľnosti, ktoré nespĺňajú podmienku vydania podľa reštitučného zákona. Vychádzal pritom z oznámenia Okresného úradu Komárno, katastrálny odbor zo dňa 08. 08. 2016 a zo správy Obce Nesvady zo dňa 12. 08. 2016 a zo správy Obce Kameničná zo dňa 15. 08. 2016. Súd si tieto dôkazy obstaral z vlastnej iniciatívy a žalobcu nevyzval na preukázanie reálneho stavu nehnuteľností. Na podklade uvedeného súd uviedol, že ostatné plochy definované kódom 37 z hľadiska ich využitia neslúžia bezprostredne poľnohospodárskej výrobe a nemajú poľnohospodárske využitie. Produkčne potenciou pôdou je treba považovať reálne obrobiteľné, výrobné úspešne využiteľnú pôdu, pričom pozemky definované kódom 37 tieto pozemky nespĺňajú, a teda nespĺňajú ani predpoklady uvedené v ustanovení § 2 ods. 1 zák. č. 161/2005 Z. z., a preto ich súd nevydal. S takýmto záverom súdu nie je možné súhlasiť. Namietol, že súd pri rozhodovaní o tom, či uvedené pozemky spĺňajú podmienky podľa reštitučného zákona, vychádzal iba zo znenia ustanovenia § 2 ods. 1 písm. a) reštitučného zákona, pričom neskúmal, či nejde o nehnuteľnosti spôsobilé na vydanie podľa ďalších ustanovení. Žalobca sa domáhal vydania a navrátenia vlastníctva k nevydaným parcelám voči žalovanému v 1. rade, ktorý je zo zákona správcom lesného pozemku vo vlastníctve SR, preto vo vzťahu k týmto pozemkom je potrebné aplikovať prioritne ustanovenie § 2 ods. 1 písm. c) reštitučného zákona. Predmetné ustanovenie nevyžaduje, aby išlo o nehnuteľnosť predstavujúcu lesný pozemok, ale nehnuteľnosť tvoriacu lesný pôdny fond, hospodárske stavby alebo ostatné stavby súvisiace s ním. S poukazom na uvedené je zrejmé, že nemôže obstať záver súdu o tom, že ostatné plochy s kódom spôsobu využitia 37 neslúžia bezprostredne poľnohospodárskej výrobe a nemajú poľnohospodárske

využitie. V tejto súvislosti predložil súdu ortofotomapu nevydaných parciel, z ktorej vyplýva, že tieto parcely sú zalesnené a zarastené stromami a krikmi, a teda ide o nehnuteľnosti spôsobilé na vydanie. Namietal preto, že súd riadne a dostatočne neskúmal skutočný stav nevydaných parciel, keď sa uspokojil iba s vydaním katastrálneho odboru a obcí, z ktorých pritom bezpochyby vyplýva, že neboli spracované na podklade ohliadky na mieste samom, ale jednotlivé orgány v nich iba odcitovali zápis z LV. Pre zistenie reálneho stavu pozemkov by bolo potrebné vykonať miestnu ohliadku, k čomu súd nepristúpil, napriek tomu, že žalobca ju v priebehu konania navrhoval. S poukazom na uvedené je zrejmé, že záver súdu ohľadom nevydaných parciel je prinajmenšom predčasný. Navyše, vykonané dokazovanie nemôže byť dostatočným podkladom pre rozhodnutie o tom, či nevydané parcely sú spôsobilým predmetom vydania alebo nie, nakoľko z týchto dôkazov nevyplýva reálny stav nevydaných parciel. Poukázal na rozhodnutia NS SR sp. zn. 4Cdo 238/2013 a ďalšie rozhodnutia súdov SR. Poukázal aj na ustanovenie § 70 zák. č. 162/1995 Z. z. o katastrí nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam a tiež na § 6 ods. 1 písm. b) reštitučného zákona, podľa ktorého sa nenavracia vlastníctvo k pozemku, ktorý bol po prechode alebo prevode do vlastníctva štátu zastavený. Ani táto skutočnosť sama o sebe nemôže viesť k záveru o nemožnosti vydania takejto nehnuteľnosti, nakoľko je potrebné skúmať, či nejde o hospodárske budovy a iné stavby patriace k pôvodnej hospodárskej usadlosti, ďalej hospodárske stavby a ostatné stavby súvisiace s lesným pôdnym fondom. Z oznámenia katastrálneho odboru, ako aj zo správ Obce Kameničná a Nesvady a ortofotomapy vo vzťahu k nevydaným parcelám vyplýva, že na predmetných parcelách sa nenachádza žiadna stavba, a teda tu nie je ani prekážka vydania podľa ustanovenia § 6 ods. 1 písm. b) reštitučného zákona. Súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu právnenému záveru, že tieto parcely nie je možné vydať. Žalobca tiež nesúhlasí so zamietnutím žaloby vo vzťahu k žalovaným v 2., 3. a 4. rade. Žalobca sa stotožňuje so záverom súdu o absolútnej neplatnosti zmlúv, ktorými bolo prevedené vlastníctvo zo žalovaného v 1. rade na žalovaných v 2., 3. rade a 4. rade, ale nestotožňuje sa so záverom súdu o tom, že sa nejedná o solidárny záväzok a že žalovaní v 2. až 4. rade nie sú pasívne legitimovaní. Nakoľko ide o absolútnu neplatnosť právneho úkonu, naďalej je vlastníkom žalovaný v 1. rade a žalovaní v 2. až 4. rade sú účastníkmi konania jedine z dôvodu, že majú nehnuteľnosti vo faktickej držbe, a ak by neboli účastníkmi konania, bolo by porušené ich ústavné právo na súdnu ochranu. Ak by bol žalobca v konaní úspešný voči žalovanému v 1. rade, rozhodnutie by bolo nevykonateľné. Aj z tohto dôvodu žalobca formuloval žalobný petit formou solidárneho plnenia žalovaného v 1. rade so žalovanými v 2. a 3. rade. Žalobný petit v časti znejúcej na solidárne plnenie je v absolútnom súlade s platnou právnou úpravou a ako taký je nevykonateľný. Keďže súd zamietol žalobu vo vzťahu k žalovaným v 2. až 4. rade, je rozsudok v tejto časti nevykonateľný, nakoľko katastrálny úrad na podklade dohody, prípadne rozsudku, nebude môcť zapísať vlastnícke právo k predmetným pozemkom v prospech žalobcu. Aj keď z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že prevody na žalovaných v 2., 3. a 4. rade boli absolútne neplatné, nie je táto skutočnosť obsiahnutá vo výroku, teda odôvodnenie nespôsobí zmenu evidovaného vlastníctva spať na žalovaného v 1. rade. Pokiaľ ide o otázku pasívnej legitimácie žalovaných v 2. až 4. rade, hoci ide o fyzické osoby, spĺňajú podmienky podľa ustanovenia § 4 ods. 1 reštitučného zákona, nakoľko držia dotknuté pozemky a ich pasívnu legitimáciu je možné odôvodniť aj ustanovením § 4 ods. 2 s poukazom na už spomínanú absolútnu neplatnosť prevodu vlastníctva k týmto pozemkom a aj s poukazom na skutočnosť, že tieto pozemky nielenže držia, ale sú zapísaní ako ich vlastníci. Súd preto pochybil, keď žalobu voči nim zamietol. Žalobca tiež namietol záver súdu, ktorým súd nepriznal žalobcovi právo na náhradu trov konania. Súd v danej veci bol toho názoru, že sa jedná o výnimočnosť prípadu, pričom podľa žalobcu je uvedený záver súdu arbitrárny, svojvoľný, formalistický, nepodložený a predstavuje nedovolenú tvorbu práva a na jeho podklade dochádza k nedovolenej diskriminácii oprávnených osôb. Žiaden právny predpis nevyklučuje právo oprávnenej osoby požadovať nárok na náhradu trov konania, ktoré jej v konaní podľa reštitučného zákona vznikli. Žalobca bol v konaní úspešný takmer v plnom rozsahu, keď súd vyhovel jeho návrhu na vydanie vo vzťahu k pozemkom vo výmere 1986057 m² (99,7%) a zamietol vo vzťahu k pozemkom vo výmere 5652 m², a teda mu prináleží nárok na náhradu trov konania v plnej výške podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. Uviedol, že aj v zmysle súdnej praxe NS SR a ÚS SR osobe oprávnenej podľa reštitučného zákona patrí náhrada trov konania, ktoré jej v súvislosti s bránením jej práva vznikli a nepriznanie trov je v rozpore so základným právom žalobcu na súdnu ochranu, garantovaným v článku 46 ods. 1 Ústavy SR a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a v rozpore s právom žalobcu na ochranu majetku, garantovaného v článku 1 dodatkového protokolu. S poukazom na uvedené bol toho názoru, že v tomto prípade neexistuje žiaden dôvod pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP a žalobcovi, ako úspešnej strane, má byť podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP priznané právo na náhradu trov konania, ktoré vznikli, a teda súd postupoval nesprávne, keď žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Napokon namietal aj to, že súd svoje závery napadnuté týmto odvolaním ani dostatočným spôsobom neodôvodnil

a nevysporiadal sa s námietkami a argumentáciou žalobcu, v dôsledku čoho je rozsudok v napadnutej časti nepreskúmateľný, zmätočný a v rozpore s povinnosťou súdu vyplývajúcou z ustanovenia § 220 ods. 2 CSP. Rozsudok v napadnutej časti nekorešponduje s povinnosťou súdu uvedenou v ustanovení § 220 ods. 2 CSP, ani s judikatúrou ESLP a vymyká sa zásadám formálnej logiky. Z uvedených dôvodov navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku a vo výroku o náhrade trov konania zmeniť a žalobe žalobcu vyhovieť a žalobcovi priznať náhradu trov konania. Alternatívne navrhol rozsudok v napadnutom zamietajúcom výroku a vo výroku o náhrade trov konania zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie aj žalovaný v 1. rade, odôvodniac ho tým, že podľa § 6 písm. e) zák. č. 161/2005 Z. z. vlastníctvo sa nevracia k pozemku, ktorý slúži na účely obrany štátu, ťažbu vyhradených nerastov, ochráneného areálu, národnej prírodnej pamiatky, chráneného krajinného prvku alebo ich ochranného pásma s tretím alebo štvrtým stupňom ochrany. Nehnuteľnosti v kat. úz. P. nad P., označené ako parc. č. 12505/2 a parc. č. 12505/3, vznikli uvádzaným geometrickým plánom odčlenením od pôvodnej parcely 12505, ovocné sady vo výmere 9858 m², vednej v záznamoch katastra v registri parciel „C“ na LV č. XXX v prospech Slovenskej republiky v správe žalovaného v 1. rade v celosti, pričom z údajov uvádzaného LV vyplýva, že parc. č. 12505 požíva ochranu s vyznačením kódu „108“ ako chránené vtáčie územie Dolné Považie, teda žalovaný v 1. rade namieta, že súd prvej inštancie sa dostatočne nevysporiadal s touto skutočnosťou, ktorá predstavuje zákonnú prekážku vydania tejto nehnuteľnosti, a preto bolo potrebné žalobu v tejto časti zamietnuť (uvedené sa týka aj parc. č. 4848 v kat. úz. B., rozdelenej podľa GP č. 23/2007 na parc. č. 4846/2 a 4846/3, ako i parc. č. 4892/3 a 4892/4, ktorých povinnosť vydania je súdom rozhodnutá voči žalovanému v 5. rade). Namielol tiež, že predmetom vydania nie sú pozemky s kultúrou zastavané plochy a nádvoria a to parc. č. 12539/1 a parc. č. 4845/4, nakoľko obe uvádzané parcely nepatria do kategórie nehnuteľností uvádzaných v ustanovení § 2 ods. 1 zák. č. 161/2005 Z. z. a nepatrili tam ani v čase prechodu ich vlastníctva na štát, nakoľko pôvodná parcela mpč. 12539/1 je vedená v PKV 1410 kat. úz. B. v časti A pod parc. č. 145 ako mpč. 12539 lúka vo výmere 1273 siah a záznam v časti B pod parc. č. 17 na základe č. d. 4642 zo dňa 19. 08. 1932 uvádza rozdelenie pôvodnej mpč. 12539 na nové parcely, a to parc. č. 12539/1 dom a dvor a parc. č. 12539/2 záhrada s uvádzanou kultúrou sú tieto parcely aj predmetom pridelovej listiny na štát uvádzané ako parc. č. 12539/1, dom a dvor s výmerou 3356 m² a parc. č. 12539/2 záhrada s výmerou 575 m², na právneho predchodcu žalovaného v 1. rade prešli predmetné nehnuteľnosti podľa hospodárskej zmluvy P-2652/1988-152, a to ako parc. č. 12539/1 zast. plochy vo výmere 3416 m² a parc. č. 12539/2 záhrada vo výmere 1697 m², t.j. na parcele 12539/1 sa aj pred prechodom jej vlastníctva na štát sa nachádzala stavba domu, v časti v súčasnosti zameranej vo výmere 173 m², charakter pozemku čo do druhu jeho kultúry nespadá ani pod jednu skutkovú podstatu druhu kultúr uvádzaných v § 2 ods. 1 reštitučného zákona. Takisto ďalšia parcela č. 4345/4 zast. plocha vo výmere 1479 m² vznikla odčlenením od pôvodnej mpč. vednej v PKV 1440 pod č. 4845/2 ako pasienok, táto parcela s kultúrou pasienok bola aj predmetom pridelovej listiny č.d. 127/55, až na základe hospodárskej zmluvy č. P-2677/88-152 ju právny predchodca žalovaného v 1. rade nadobudol už ako súčasnú parcelu č. 4845/4 zast. plocha dom s. č. 403 s výmerou 1479 m², súčasná parc. č. 4845/4 sa stala zastavanou plochou až po prechode na štát, čo je zákonná prekážka jej vydania podľa § 6 písm. a) zák. č. 161/2005 Z. z. Z uvedených dôvodov mal žalovaný v 1. rade právo nakladať s vlastníckymi právami v čase účinnosti zák. č. 11/2005 Z. z., ktoré je v súčasnosti vedené vo vlastníctve fyzických osôb na LV XXXX a XXXX. Čo sa týka povinnosti žalovaného v 1. rade vydať a navrátiť vlastníctvo k uvádzaným nehnuteľnostiam spolu s technickou dokumentáciou, ktorú presne špecifikoval, uviedol, že táto uložená povinnosť pre žalovaného v 1. rade je nad rámec zákonnej platnej úpravy a žalovaný ju zo zákona nemôže rešpektovať v rozsahu určenom súdom.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného v 5. rade uviedol, že s tvrdením žalovaného v 5. rade nesúhlasí a považuje ho za účelové a nedôvodné a súd správne právne posúdil otázku jeho pasívnej legitímácie. Žalovaný v 5. rade je zapísaný ako správca predmetných pozemkov, pričom skutočnosť, že ide o nehnuteľnosti zapísané ako lesné pozemky je z hľadiska jeho pasívnej legitímácie irelevantná. Poukázal na ustanovenie § 70 zák. č. 162/1995 Z. z. a uviedol, že samotná skutočnosť, že žalovaný v 5. rade nemá vedomosť, z akého dôvodu bola správa predmetných parciel zapísaná v rámci vykonania registra obnovenej evidencie pozemkov na neho, nevedie, ani nemôže viesť k záveru o nesprávnosti zápisu a v žiadnom prípade nemôže spochybníť správnosť a hodnovernosť zápisu v katastri nehnuteľností. Poukázal na ustanovenie § 17 ods. 1 písm. a) bod 4 zák. č. 229/1991 Zb. a uviedol, že v tomto prípade ide o pozemky vedené ako lesné pozemky, avšak nebolo preukázané, že

by išlo aj o pozemky patriace do lesného pôdneho fondu. Navyše, žalovaný v 5. rade ani nepredložil žiaden dôkaz na podporu svojich tvrdení, ani na preukázanie toho, že aj v reálnom stave ide o lesný pozemok, ako to tvrdí. Žalovaný v 5. rade sa nebránil v konaní o obnove evidencie pozemkov ani po jeho ukončení a do dnešného dňa neinicioval žiadne konanie, ktorým by napadol správnosť zápisu vo svoj prospech. Súd postupoval správne, keď vychádzal z údajov v katastri nehnuteľností a zaviazal žalovaného v 5. rade k povinnosti vydať a navrátiť vlastníctvo k predmetným pozemkom. K odvolaniu žalovaného v 1. rade uviedol, že s ním nesúhlasí a považuje ho za účelové a neopodstatnené. Poukázal na ustanovenie § 6 písm. e) reštitučného zákona a uviedol, že z neho vyplýva, že k navráteniu vlastníctva nebráni skutočnosť, že nehnuteľnosť tvorí chránený areál s tretím alebo štvrtým stupňom ochrany alebo sa v ňom nachádza, ale rozhodujúcim kritériom je, akému účelu nehnuteľnosť slúži. Úmyslom zákonodarcu nebolo vyňať spod pôsobnosti reštitučného zákona všetky nehnuteľnosti, ktoré sú súčasťou areálov a oblastí s tretím a štvrtým stupňom ochrany uvedených v predmetnom ustanovení, ale len zamedziť tomu, aby nedošlo k vydaniu takých nehnuteľností, ktoré slúžia niektorému z taxatívne stanovených účelov. Poukázal na dôvodovú správu k § 1 a 2 reštitučného zákona, podľa ktorej sa zákon vzťahuje aj na pozemky, ktoré sa nachádzajú v národnom parku alebo na území chráneného areálu, prírodnej rezervácie, prírodnej pamiatky, chráneného krajinného prvku alebo ich ochranného pásma s tretím alebo štvrtým stupňom ochrany alebo šľachtiteľskej plochy. Je nepochybné, že z vydania a navrátenia nie sú vylúčené pozemky, ktoré sa nachádzajú v chránenom vtáčom území, ale úmyslom zákonodarcu bolo vylúčiť z vydania tie nehnuteľnosti, ktoré slúžia na účely chráneného areálu, národnej prírodnej pamiatky, chráneného krajinného prvku alebo ich ochranného pásma s tretím stupňom alebo štvrtým stupňom ochrany, čo ale nebolo preukázané. Poukázal na ustanovenie § 62 ods. 1 zák. č. 543/2002 Z. z., podľa ktorého vlastníctvo štátu k pozemkom a vodným plochám v územiach s tretím, štvrtým alebo piatym stupňom ochrany je zakázané previesť na iné osoby. Tým nie sú dotknuté práva fyzických osôb a právnických osôb podľa predpisov o majetkovej reštitúcii. Žalobca je rovnako ako štát schopný a pripravený zabezpečiť dodržanie podmienok, obmedzení a zákazov, ktoré sú stanovené platnou legislatívou pre chránené vtáčie územia. Zák. č. 543/2002 Z. z., ani vyhl. č. 593/2006 Z. z. nevylučujú využitie chráneného vtáčieho územia na poľnohospodársku činnosť alebo pre potreby lesného hospodárstva, ale stanovuje podmienky a obmedzenia, ktoré sa musia dodržiavať pri týchto územiach. Žalobca, ktorý má záujem využívať predmetné nehnuteľnosti na hospodársky účel tak, ako ich využíva žalovaný v 1. rade, je rovnako ako štát schopný zabezpečiť splnenie a dodržiavanie zákonných podmienok a obmedzení stanovených pre chránené vtáčie územie. Zák. č. 543/2002 Z. z. pri chránených vtáčích územiach neustanovuje osobitne stupeň ochrany, a preto pre nich platí len prvý stupeň ochrany, ako pre väčšinu územia SR, ktorý predstavuje len všeobecnú ochranu. V tomto prípade bolo chránené vtáčie územie vyhlásené vyhl. č. 593/2006 Z. z., z ktorej nevyplýva osobitný stupeň ochrany. Argumentácia žalovaného v 1. rade, ktorý 4. stupeň ochrany odvodzuje od ustanovenia § 2 vyhl. č. 593/2006 Z. z. a ustanovenia § 15 zák. č. 543/2002 Z. z. nemôže obstať a nemá oporu v platnej právnej úprave. Ani námietku žalovaného v 1. rade vo vzťahu k parcelám č. 12539/1 a 4845/4 nepovažuje za dôvodnú. Žalobca sa stotožňuje so záverom súdu a súhlasí s tým, že žalovaný v 1. rade neuniesol dôkazné bremeno o tom, že k zastavaniu parciel došlo až po prechode na štát. Z predložených dôkazov vyplýva, že už v čase poštátneho týchto pozemkov sa na nich nachádzali stavby. Nejedná sa teda o prekážku vydania podľa § 6 písm. b) reštitučného zákona. Stavby zapísané ako hájenka, patria do lesného pôdneho fondu, pričom tieto stavby existovali už v čase poštátneho, čo bolo preukázané. Rozsudok je v súlade s platnou právnou úpravou aj vo vzťahu k dokumentácii. Poukázal na to, že žalovaný v 1. rade napadol rozsudok iba v časti parciel č. 12505/2, 120505/3, 12539/1 a 4845/4, nie aj v časti parciel č. 12640, 2409/3, a teda nie je možné vyhovieť jeho návrhu na zrušenie rozsudku v celom rozsahu, a to ani v prípade, ak by sa aj preukázala dôvodnosť odvolania. Rozsudok vo vyhovujúcej časti je správny, zákonný a dostatočne odôvodnený.

6. Žalovaný v 5. rade vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu poukázal na ustanovenie § 8 ods. 1 a ods. 2 zák. č. 161/2005 Z. z., podľa ktorého konanie súvisiace s vydaním nehnuteľných vecí podľa tohto zákona sa oslobodzuje od správnych poplatkov v súdnych poplatkoch a úhradu nákladov spojených s prípadným zameraním vydaných nehnuteľností zabezpečí štát. Ak zákonodarca zabezpečil, že reštitučné konania sú oslobodené od všetkých prípadných poplatkov a vypracovanie geometrických plánov rovnako hradí štát, nebolo by v súlade s princípom spravodlivosti požadovať od žalovaného v 5. rade, zastupujúceho štát, ktorý už v zmysle uvedeného ustanovenia znáša všetky náklady oprávnenej osoby súvisiace s uplatnením reštitučného nároku, aby ďalšie náklady konania, ktorými sú výlučne trovy právneho zastúpenia uhradil žalovaný v 5. rade. Dal do pozornosti súdu zák. č. 218/1949 Sb. o hospodárskom zabezpečení cirkví a náboženských spoločností štátom, v zmysle ktorého duchovenská činnosť cirkví

finančne celkom zabezpečuje od účinnosti uvedeného zákona štát. Tento zákon platí dodnes. Žalovaný v 5. rade ako povinná osoba zastupuje štát, avšak o krivdu samotnú sa nijakým spôsobom nepričinil. Žalovaný v 5. rade nemal možnosť vydať nehnuteľnosti na základe výzvy dohodou v zmysle ustanovenia § 5 ods. 2 zák. č. 161/2005 Z. z., nakoľko sa stal subjektom konania na strane žalovaných až po zápise registra obnovenej evidencie nehnuteľností do katastra nehnuteľností, teda po právoplatnosti uznesenia Okresného súdu Komárno sp. zn. 12C 41/2007-901 zo dňa 09. 04. 2014, ktorým pripustil vstup žalovaného v 5. rade do konania. Žalovanému v 5. rade nebola doručená výzva na navrátenie vlastníctva v zmysle § 5 ods. 1 zák. č. 161/2005 Z. z. Ak by výzva na navrátenie vlastníctva, doručená žalovanému v 1. rade dňa 06. 04. 2006, obsahovala listiny preukazujúce reštitučný titul v zmysle ustanovenia § 5 ods. 1 zák. č. 161/2005 Z. z. a riadne označenie nehnuteľností bez potreby ich ďalšej identifikácie, nemuselo dôjsť k podaniu žaloby. Dopad predmetného rozsudku na majetkové pomery žalobcu je nepatrný, nakoľko žalobca je vlastníkom rozsiahleho množstva nehnuteľností a zároveň je financovaný zo strany štátu na podklade zák. č. 218/1949 Sb. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd výrok rozsudku súdu prvej inštancie o náhrade trov konania ako vecne správny potvrdil.

7. Žalovaný v 5. rade vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného v 1. rade uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s argumentáciou žalovaného v 1. rade, pokiaľ ide o nemožnosť vydania nehnuteľností parcely č. 12505/2 a parcely č. 12505/3. Tieto parcely sú vytvorené z parcely registra „C“ KN 12505, nachádzajúcej sa v katastrálnom území P. nad P., zapísané na LV č. XXX vedenom Okresným úradom Komárno. Z uvedeného LV vyplýva, že pri zápise parcely č. 12505 je zápis č. 108, pričom tento zápis znamená, že parcela je súčasťou chráneného vtáčieho územia. Poukázal na ustanovenie § 6 písm. e) zák. č. 161/2005 Z. z. a § 2 vyhl. č. 593/2006 Z. z. a uviedol, že chránené vtáčie územie Dolné Považie požíva ochranu 4. stupňa. Pokiaľ ide o nehnuteľnosti parc. č. 12539/1 a parc. č. 4845/4, obe uvedené parcely podľa druhu nespĺňajú kritériá vydania špecifikované v ustanovení § 2 ods. 1 zák. č. 161/2005 Z. z., nakoľko nie sú súčasťou lesného pôdneho fondu, ale sú zastavanými plochami. Pokiaľ ide o parc. č. 4845/4, táto sa stala zastavanou plochou až po prechode na štát, teda sú splnené podmienky stanovené v ustanovení § 6 písm. a) zák. č. 161/2005 Z. z., v zmysle ktorého je daná prekážka vydania nehnuteľností zastavaných po prechode na štát.

8. Žalovaný v 1. rade k písomnostiam ostatných strán sporu uviedol, že sa stotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie v časti, v ktorej zamietol žalobný návrh u pozemkov s označením v evidencii nehnuteľností kódom využitia „37“, t. j. pozemky, na ktorých sú skaly, svahy, rokliny, výmole a iné plochy, neposkytujúce trvalý úžitok, kvalifikujúc ich ako pozemky nespádajúce pod kvalifikáciu pozemkov podľa ustanovenia § 2 ods. 1 zák. č. 161/2005 Z. z. Takisto sa stotožňuje s právnym záverom súdu v súvislosti s nepriznaním náhrady trov konania žalobcovi, a to ani v pomernej časti úspechu v konaní. Žalobca neuplatnil tzv. reštitučnú požiadavku v uvádzanej lehote v súlade so zákonnými požiadavkami. V časti o nepriznaní náhrady trov konania žalobcovi navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. K stanovisku žalovaného v 5. rade v časti týkajúcej sa parciel zapísaných na LV č. XXXX ako parcela registra „C“ č. 4846/2, 4846/3, 4892/3, 4892/4 uviedol, že predmetné pozemky podľa identifikácie parciel zo dňa 22. 03. 2006 neboli v čase účinnosti zák. č. 161/2005 Z. z. vedené vo vlastníctve štátu, teda ani žalovaný v 1. rade a ani žalovaný v 5. rade nie sú v čase účinnosti zák. č. 161/2005 Z. z. povinnými osobami. Žalobca v priebehu celého reštitučného konania nepreukázal prechod vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam na štát. Prechod vlastníctva na štát bol zaznamenaný až po ROEPe v roku 2008 a to ako parcely registra „E“. Na uvádzané parcely sa tiež vzťahuje 4. stupeň ochrany ako chránené vtáčie územie Dolné Považie. Z uvedených dôvodov sa žalovaný v 1. rade domnieva, že vydanie a navrátenie vlastníctva pozemkov identifikovaných od mpč. 4846, 4891 a 4892 je potrebné zamietnuť.

9. Žalovaný v 5. rade vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovaného v 5. rade uviedol, že podľa ustanovenia § 70 ods. 1 a 2 nie všetky údaje katastra nehnuteľností sú hodnoverné a záväzné, ale len tie, ktoré sú uvedené v ustanovení § 7 zák. č. 162/1995 Z. z. a v ustanovení § 70 ods. 2 citovaného zákona. Ani pod jeden vymenovaný údaj sa nedá subsumovať údaj o správe k nehnuteľnostiam. Aj napriek uvedenému je žalovaný v 5. rade schopný preukázať opak údajov o správe k nehnuteľnostiam tým, že v skutočnom stave sa na predmetných nehnuteľnostiach nachádzajú lesné porasty spolu s právnou úpravou týkajúcou sa správy nehnuteľností SPF obsiahnutou v právnych predpisoch zák. č. 330/1990 Zb. v ustanovení § 34 ods. 3 prvá veta a zák. č. 229/1991 Zb. O lesnom charaktere pozemkov svedčia orto-foto mapy.

10. Žalobca k vyjadreniu žalovaného v 5. rade vo vzťahu k výroku o trovách konania uviedol, že žalobca bol v konaní úspešný takmer v plnom rozsahu, je teda nepochybné, že žalobcovi ako úspešnému účastníkovi konania prináleží nárok na náhradu trov konania, ktoré mu v súvislosti s uplatnením a bránením práva vznikli. Žiaden právny predpis nevyklučuje žalobcu ako osobu oprávnenú podľa reštitučného zákona z práva na náhradu trov konania. Rovnako poukazovanie na ustanovenia § 8 ods. 1, 2 reštitučného zákona, či odkaz na zákon č. 218/1949 Sb. nemajú nijakú relevanciu vo vzťahu k nároku žalobcu na náhradu trov konania a ide o účelové a nepodložené tvrdenie žalovaného v 5. rade, bez opory v platnej právnej úprave. Pokiaľ ide o námietky, že žalovaný v 5. rade nemal možnosť uzavrieť so žalobcom dohodu, nakoľko zostal účastníkom až po zápise registra obnovenej evidencie pozemkov a nebola mu doručená výzva, uviedol, že ide o stav nezavinený žalobcom. Žalovanému v 5. rade nič nebránilo, aby uzavrel so žalobcom dohodu po tom, ako zostal účastníkom konania. Žalovaný v 5. rade takto nekonal, ale v konaní vznášal nedôvodné a neopodstatnené námietky, čím prispel k predĺženiu konania a nárastu nákladov na oboch stranách. Je absurdné, že žalovaný v 5. rade v konaniach, v ktorých sa koná o jeho nároku na náhradu trov konania, požaduje ich priznanie v plnom rozsahu. K vyjadreniu žalovaného v 5. rade k odvolaniu žalovaného v 1. rade uviedol, že z ustanovenia § 6 písm. e) reštitučného zákona vyplýva, že navráteniu vlastníctva nebráni skutočnosť, že nehnuteľnosť tvorí chránený areál s tretím alebo štvrtým stupňom ochrany alebo sa v ňom nachádza, ale rozhodujúcim kritériom je, akému účelu nehnuteľnosť slúži. Účelom zákonodarcu nebolo vyňať spod pôsobnosti reštitučného zákona všetky nehnuteľnosti, ktoré sú súčasťou areálov a oblastí s tretím a štvrtým stupňom ochrany uvedených v predmetnom ustanovení, ale len zamedziť tomu, aby nedošlo k vydaniu takých nehnuteľností, ktoré slúžia niektorému z taxatívne stanovených účelov. Pokiaľ ide o parcely č. 12539/1 a 4845/4, trval na tom, že ide o pozemky spôsobilé na vydanie, nakoľko tvoria lesný pôdny fond a v konaní bolo preukázané, že ich zastavaniu došlo pred prechodom na štát.

11. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniam žalovaného v 1. rade a žalovaného v 5. rade uviedol, že voči žalovanému v 1. rade v časti vydania ostatných plôch nezamietol žalobu preto, že by išlo o nehnuteľnosti, ktoré netvorili lesný pôdny fond alebo hospodárske stavby, či ostatné stavby súvisiace s ním, ale z dôvodu, že išlo o nehnuteľnosti vedené v katastri nehnuteľností ako ostatné plochy. Súd neskúmal, aký je reálny stav týchto nehnuteľností, na aký účel slúžia a či sú súčasťou lesného pôdneho fondu, alebo nie. Za jediný relevantný údaj okresný súd považoval označenie druhu nehnuteľností v katastri nehnuteľností. Uviedol, že aj nehnuteľnosti, vo vzťahu ku ktorým súd žalobu zamietol, je možné vydať. Úmyslom zákonodarcu nebolo viazať vydanie nehnuteľností len na formálny údaj v katastri nehnuteľností, ale rozhodujúci je reálny stav nehnuteľností a akému účelu slúžia. Tieto parcely sú zalesnené a zarastené stromami a kríkmi, a teda ide o nehnuteľnosti spôsobilé na vydanie. Poukázal na záver Ústavného súdu SR vyjadrený v náleze III. ÚS 342/2017 zo dňa 25. 10. 2017, v ktorom sa ÚS SR vyjadril aj k otázke vydávania pozemkov nachádzajúcich sa v chránenom vtáčom území. Nesúhlasil ani s námietkou o nedodržaní zákonných podmienok vo vzťahu k reštitučnej výzve. Reštitučná výzva žalobcu podľa konštantnej judikatúry súdov spĺňa podmienky reštitučného zákona. K vyjadreniu žalovaného v 5. rade uviedol, že pozemky, k vydaniu ktorých ho súd zaviazal, sú lesnými pozemkami a on zo zákona nie je ich správcou. Žalobcovi nemôže byť na ťarchu skutočnosť, že pozemky boli po ROEPe zapísané v prospech žalovaného v 5. rade. Žalobca vychádzal z aktuálnych údajov katastra nehnuteľností a v dobrej miere sa spoliehal na ich pravdivosť a hodnovernosť, ktoré neboli do dnešného dňa vyvrátené. Nesúhlasil ani s tvrdením žalovaného v 5. rade, že na údaje o správe nehnuteľnosti sa nevzťahuje prezumpcia hodnovernosť a záväznosť. Pokiaľ žalovaný v 5. rade namieta správnosť zápisu v katastri nehnuteľností, do dnešného dňa nevykonal žiaden úkon smerujúci k náprave.

12. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch v rozsahu a z dôvodov (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) uvedených v odvolaniach žalobcu a žalovaných v 1. a 5. rade bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom vyhovujúcom výroku vo vzťahu k žalovanému v 1. rade, týkajúcom sa vydania a navrátenia vlastníckeho práva k parcele č. 12505/2 a parcele č. 12505/3 v kat. úz. P. nad P., v napadnutom zamietajúcom výroku vo vzťahu k žalovanému v 2., 3. a 4. rade, v napadnutom vyhovujúcom výroku vo vzťahu k žalovanému v 5. rade podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť, v napadnutom zamietajúcom výroku týkajúcom sa vydania nehnuteľností parc. č. 16121/3, parc. č. 16121/5 v kat. úz. B. a parc. č. 2407/4 v kat. úz. W., v napadnutom vyhovujúcom výroku vo vzťahu k žalovanému v 1. rade, týkajúcom sa vydania a navrátenia vlastníckeho práva k parcele č. 12539/1 v kat. úz. P. nad P. a k parcele č. 4845/4 v kat. úz. B., v napadnutom výroku vo vzťahu k žalovanému v 1. rade týkajúcom sa vydania a navrátenia žalobcovi nehnuteľností spolu s

dokumentáciou špecifikovanou vo výroku napadnutého rozsudku, rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmeniť a v napadnutom výroku o trovách konania rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a podľa § 391 ods. 1 CSP mu vec v tejto časti vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. Žalobca sa podanou žalobou, doručenou súdu prvej inštancie dňa 06. 03. 2007 (v spojení s doplnením návrhu zo dňa 20. 08. 2007), pôvodne vo vzťahu k žalovanému v 1. rade domáhal vydania nehnuteľností a navrátenia vlastníctva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území P. nad P., zapísaným na LV č. XXX, k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území B., zapísaným na liste vlastníctva č. XXX, k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území W., zapísaných na liste vlastníctva č. XXX a k nehnuteľnostiam vytvoreným na základe Geometrického plánu č. 23/2007, vyhotoveného a autorizovaného Ing. Petrom Pisarovičom, pre katastrálne územie B. a k nehnuteľnostiam vytvoreným na základe Geometrického plánu č. 22/2007, vyhotoveného a autorizovaného Ing. Petrom Pisarovičom, pre katastrálne územie P. nad P. spolu s dokumentáciou, ktorá k nim prislúcha (špecifikovanou v doplnení návrhu žalobcu), pričom jednotlivé nehnuteľnosti v žalobe špecifikoval parcelným číslom, druhom pozemku a príslušnou výmerou. Z odôvodnenia žaloby vyplýva, že žalobca dňa 06. 04. 2007 vyzval žalovaného (v 1. rade) podľa zákona č. 161/2005 Z. z. o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam, na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam a na ich vydanie, nachádzajúcich sa v katastrálnom území B. vedených v pozemno-knižnej vložke č. 1410. Žalovaný (v 1. rade) prejavil vôľu uzavrieť so žalobcom dohodu o vydaní nehnuteľných vecí, avšak k jej realizovaniu nedošlo. Nakoľko žalovaný (v 1. rade) písomnej výzve žalobcu nevyhovel, žalobca sa domáhal svojho nároku podanou žalobou. Uznesením zo dňa 12. 01. 2011 č. k. 12C/41/2007-590 súd prvej inštancie pripustil zmenu návrhu (naďalej vo vzťahu k žalovanému v 1. rade) v zmysle návrhu žalobcu na pripustenie zmeny žaloby zo dňa 05. 11. 2010, doručenom súdu prvej inštancie dňa 08. 11. 2010. Dňa 12. 06. 2013 doručil žalobca súdu prvej inštancie návrh na pripustenie vstupu ďalších strán do konania na strane žalovaného, a to L. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. XXX, P. nad P., H. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. XXX, P. nad P. a L. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom W. XXX, X.. Návrh na vstup ďalších strán do konania na strane žalovaného žalobca odôvodnil tým, že žalovaný v 1. rade parcelu č. XXXXX/X, zapísanú na LV č. XXXX pre katastrálne územie P. previedol do bezpodielového spoluvlastníctva manželov L. a H. N. kúpnu zmluvou zo dňa 30. 03. 2010, vklad vlastníckeho práva povolený Správou katastra pod V 1325/10. Žalovaný v 1. rade kúpnu zmluvou zo dňa 17. 09. 2007 predal L. R. parcelu č. 4845/4, zapísanú na LV č. XXXX pre katastrálne územie B., vklad vlastníckeho práva v prospech nadobúdateľa bol Správou katastra povolený pod V 4861/07. Súčasne žalobca žiadal, vzhľadom na zmenu strán na žalovanej strane, by súd pripustil i zmenu žaloby. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 03. 07. 2013 č. k. 12C/41/2007-840 pripustil vstup ďalších strán do konania na strane žalovaného, a to: L. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. XXX, P. nad P., H. N. nar. XX. XX. XXXX, bytom K. XXX, P. nad P. a L. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom W. XXX, X.. Následne súd prvej inštancie uznesením zo dňa 14. 08. 2013 č. k. 12C/41/2007-843 pripustil zmenu žaloby na základe návrhu žalobcu, ktorým sa domáhal vydania a navrátenia vlastníctva k nehnuteľnostiam od žalovaných v 2. až 4. rade, a to spoločne a nerozdielne so žalovaným v 1. rade (žalovaný v 1. rade spoločne a nerozdielne so žalovanými v 2. a 3. rade a žalovaný v 1. rade spoločne a nerozdielne so žalovaným v 4. rade). Návrhom zo dňa 07. 04. 2014, doručeným súdu prvej inštancie dňa 08. 04. 2014 žalobca žiadal pripustiť, aby do konania na strane žalovaných vstúpil ďalší účastník, a to Slovenský pozemkový fond, IČO: 17 335 345, so sídlom Búdková 36, Bratislava a súčasne žiadal pripustiť zmenu petitu žaloby, zohľadňujúcu vstup ďalšej strany na strane žalovaného, keď podanou zmenou žaloby žiadal zaviazat' na plnenie i žalovaného v 1. rade spoločne a nerozdielne so Slovenským pozemkovým fondom ako žalovaným v 5. rade. Návrh na vstup ďalšej strany do konania na strane žalovaného žalobca odôvodnil tým, že časť parcel vytvorených Geometrickým plánom č. 23/2007 bola v rámci ROEP v roku 2008 zapísaná na Slovenský pozemkový fond, teda nastala objektívna skutočnosť, následkom ktorej je zmena vlastníckeho práva. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 09. 04. 2014 č. k. 12C/41/2007-901 pripustil vstup ďalšej strany do konania na strane žalovaných, a to Slovenský pozemkový fond, IČO: 17 335 345, so sídlom Búdková 36, Bratislava a následne uznesením zo dňa 07. 05. 2014 č. k. 12C/41/2007-909 pripustil zmenu návrhu v zmysle podania žalobcu zo dňa 07. 04. 2014. Dňa 12. 11. 2014 súd prvej inštancie rozhodol vo veci rozsudkom (prvým v poradí), ktorým žalobe žalobcu vo vzťahu k žalovanému v 1. rade v časti vyhovel a v časti zamietol a vo vzťahu k žalovaným v 2., 3., 4. a 5. rade ju zamietol. V dôsledku podaného odvolania žalobcu a žalovaného v 1. rade tento rozsudok preskúmal odvolací súd, ktorý rozsudkom zo dňa 4. februára 2016 č. k. 9Co/17/2015-1026 rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej vyhovujúcej časti

vo vzťahu k žalovanému v 1. rade potvrdil. V napadnutej zamietajúcej časti vo vzťahu k žalovaným v 1., 2., 3., 4. a 5. rade zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Následne súd prvej inštancie rozhodol vo veci napadnutým rozsudkom (druhým v poradí), proti ktorému podali žalobca, žalovaný v 1. rade a žalovaný v 5. rade odvolanie, ktoré sú predmetom odvolacieho konania. Keďže žalobca nenapadol zamietnutie žaloby voči žalovanému v 1. rade ohľadom vydania a navrátenia vlastníckeho práva k parcelám č. 4846/2, 4846/3, 4892/3, 4892/4 a žalovaný v 1. rade nenapadol vyhovujúci výrok rozsudku súdu prvej inštancie vo vzťahu k parcelám č. 12640 kat. úz. P. nad P. a parc. č. 2409/3 v kat. úz. W., je rozsudok súdu prvej inštancie v týchto výrokoch právoplatný a predmetom preskúmania odvolacím súdom boli ostatné napadnuté výroky.

14. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

15. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

16. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

17. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

18. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

19. Podľa § 1 zákona č. 161/2005 Z. z. o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam, tento zákon upravuje navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam, ktoré nebolo vydané podľa osobitného predpisu a prechod vlastníctva k niektorým nehnuteľným veciam. Predmetom konania na súde prvej inštancie a v dôsledku podaných odvolaní aj na odvolacom súde bolo vydanie nehnuteľností v zmysle tohto zákona.

20. Jedným z odvolacích dôvodov žalobcu vo vzťahu k všetkým ním napadnutým výrokom bola nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku a nedostatočné vypořádanie sa s námietkami a argumentáciou žalobcu. K tomuto odvolaciemu dôvodu odvolací súd uvádza, že obsahom práva na spravodlivý súdny proces je umožniť každému bez akejkoľvek diskriminácie reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo strany, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda, aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04). Spravodlivým prejednaním veci je také súdne konanie, ktoré rešpektuje všetky procesné zásady a princípy, ktoré tvoria súčasť štruktúry základných ľudských práv a slobôd. Každé konanie súdu, ktoré je v rozpore so zákonom, je potom porušením Ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie (s výnimkou výroku o trovách konania) zodpovedá ustanoveniu § 220 ods. 2 CSP, súd prvej inštancie sa vypořiadal s podstatnými a pre posúdenie veci rozhodujúcimi otázkami v dostatočnej miere a to, že sa v celom rozsahu nestotožnil s argumentáciou žalobcu, neznamená, že jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné. O

nepreskúmateľné rozhodnutie nejde ani z dôvodu, že odvolací súd ohľadom niektorých napadnutých výrokov z dôvodu iného právneho posúdenia rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil, preto je tento namietaný dôvod žalobcu nedôvodný (okrem výroku o trovách konania, kde je dôvodný).

21. Prvým napadnutým výrokom (zo strany žalovaného v 1. rade) bol vyhovujúci výrok vo vzťahu k žalovanému v 1. rade týkajúci sa parcely č. 12505/2 a parcely č. 12505/3, vytvorené Geometrickým plánom č. 22/07, vyhotoveným a autorizovaným Ing. Petrom Pisarovičom, autorizovaným geodetom a kartografom dňa 23. 04. 2007 a úradne overeného Správou katastra Komárno dňa 31. 07. 2007 pod č. 389/07 pre kat. úz. P. nad P., a to z dôvodu, že parc. č. 12505 zapísaná na LV č. XXX kat. úz. P. nad P. požíva ochranu s vyznačením kódu 108 ako chránené vtáčie územie Dolné Považie a súd sa dostatočne nevysporiadal s touto skutočnosťou, ktorá tvorí zákonnú prekážku vydania tejto nehnuteľnosti.

22. Podľa § 6 písm. e) zákona č. 161/2005 Z. z. vlastníctvo sa nenavracia k pozemku, ktorý slúži na účely obrany štátu, ťažbu vyhradených nerastov, chráneného areálu, národnej prírodnej pamiatky, chráneného krajinného prvku alebo ich ochranného pásma s tretím stupňom alebo štvrtým stupňom ochrany.

23.1. Z otázky navrátenia vlastníctva cirkvám a náboženským spoločnostiam vo vzťahu k chráneným územiám sa vyjadril už ÚS SR v náleze zo dňa 25. 10. 2017 sp. zn. III. ÚS 342/2017, v ktorom uviedol, že z dôvodovej správy k zákonu č. 161/2005 Z. z. vyplýva, že cieľom prijatia tohto zákona bolo poskytnutie rovnakej ochrany vlastníctva cirkvám a náboženským spoločnostiam ako vlastníctva fyzickým osobám. Zachovanie princípu ústavnej rovnosti ochrany vlastníctva všetkých reštituentov predpokladá taký výklad reštitučných zákonov, dôsledkom ktorého by bolo poskytnutie záruky spravodlivého výkladu aj ustanovení zákonov, ktoré vydanie veci nepripúšťajú. Uvedený prístup k aplikácii konkrétneho ustanovenia právnej normy vylučuje jej formalistický výklad.

23.2. Formalizmus charakterizuje nadmerné pridržanie sa textu právnej normy bez zohľadnenia súvislosti, za ktorých vznikla, či cieľa, ktorý jej tvorcovia sledovali. V prípade nejasnosti alebo nezrozumiteľnosti znenia ustanovenia právneho predpisu (umožňujúceho napr. viac verzii interpretácie) alebo v prípade rozporu tohto znenia so zmyslom a účelom príslušného ustanovenia, o ktorého jednoznačnosti niet pochybnosti, možno uprednostniť výklad e ratione legis (argumentácia zmyslom, rozumom, účelom) pred doslovným gramatickým (jazykovým) výkladom. Okrem toho, v zmysle dnes už ustálenej súdnej judikatúry (napr. III. ÚS 36/2010 či I. ÚS 250/2010) nejasné a neurčité právne normy nemožno aplikovať a vykladať na ťarchu ich adresátov - účastníkov konania (strán sporu). Práve otázka reštitučných nárokov je mimoriadne citlivá a je potrebné v súdnych sporoch pristupovať k riešeniu veci tak, aby nedošlo k ďalšej krivde.

23.3. Ústavný súd SR v náleze sp. zn. III. ÚS 342/2017 zaujal názor práve k uvedenému ustanoveniu § 6 písm. e) zák. č. 161/2005 Z. z., pričom uviedol, že krajský súd v danej veci zaujal nielen nepresný gramatický a logický, ale aj formalistický výklad, pri ktorom poprel účel zákona č. 161/2005 Z. z. o reštitúcii vo svojej podstate. Návrh bol zamietnutý s konštatovaním, že slovné spojenie uvádzané v § 6 písm. e) citovaného zákona „slúži na účely“ sa vzťahuje len na pozemky obrany štátu a ťažbu vyhradených nerastov a pozemky, ku ktorým sa vlastníctvo nenavracia v zmysle uvedeného ustanovenia, t. j. všetky pozemky chráneného areálu, národnej prírodnej pamiatky, chráneného krajinného prvku alebo ich ochranného pásma s tretím stupňom alebo štvrtým stupňom ochrany.

23.4. Ústavný súd uviedol, že pokiaľ zákonodarca v § 6 písm. e) vyňal z navrátenia iba konkrétne chránené územia a k týmto priradil aj daný stupeň ochrany, znamená to, že z navrátenia nie sú vylúčené všetky chránené územia v danom ochrannom pásme, ale len chránené územia špecifikované zákonom č. 161/2005 Z. z.

23.5. Podľa § 17 zák. č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny (ďalej len Zákon o ochrane prírody) lokality, na ktorých sa nachádzajú biotopy európskeho významu a biotopy národného významu (§ 6 ods. 3), biotopy druhov európskeho významu, biotopy druhov národného významu a biotopy vtákov vrátane sťahovavých druhov, na ktorých ochranu sa vyhlasujú chránené územia, významné krajinné prvky alebo prírodné výtvory, možno vyhlásiť za chránené územia: a) chránená krajinná oblasť (§ 18), b) národný park (§ 19), c) chránený areál (§ 21), d) prírodná rezervácia, národná prírodná rezervácia (§ 22), e) prírodná pamiatka, národná prírodná pamiatka (§ 23, § 24 ods. 3), f) chránený krajinný prvok (§ 25), g) chránené vtáčie územie (§ 26), h) obecné chránené územie.

23.6. Vychádzajúc z citovaného ustanovenia „chránený areál“ a „chránené vtáčie územie“ sú svojím obsahom rozdielne, pričom iba „chránený areál“ vydaniu nepodlieha. Všeobecné súdy pripísali podstatný význam danému stupňu ochrany bez zohľadnenia druhu chráneného územia. Takýto zužujúci výklad citovaného ustanovenia je ústavne neudržateľný. Bez dôsledného preskúmania, či dané územie je chráneným areálom alebo chráneným vtáčim územím je jednoznačný záver krajského súdu o nemožnosti vydania pozemkov arbitrárny.

23.7. Keďže znenie Zákona o ochrane prírody na viacerých miestach výslovne počíta s vlastníctvom nehnuteľností súkromných osôb, niet zákonného dôvodu, aby cirkev a náboženské spoločnosti boli z takéhoto vlastníctva vylúčené. Povinnosti vlastníka súvisiace s ochranou prírody v takýchto prípadoch vymedzuje priamo zákon, vrátane sankcií v prípade ich porušenia.

23.8. Ústavný súd zdôraznil, že reštitučné zákony boli prijaté s cieľom krivdy minulé zmierniť v čo možno najväčšej miere, čo sú povinné všeobecné súdy rešpektovať pri ich aplikácii zavrnutím formalistického výkladu.

24. Vychádzajúc z uvedeného nálezu ÚS SR odvolací súd dospel k záveru, že pokiaľ aj ohľadom parcel č. 12505/2 a parcely č. 12505/3, vytvorené Geometrickým plánom č. 22/07, vyhotoveným a autorizovaným Ing. Petrom Pisarovičom, autorizovaným geodetom a kartografom dňa 23. 04. 2007 a úradne overeného Správou katastra Komárno dňa 31. 07. 2007 pod č. 389/07 pre kat. úz. P. nad P., je v LV č. XXX v katastri nehnuteľností zapísané využitie s kódom 108, teda ako chránené vtáčie územie, ustanovenie § 26 ods. 5 zák. č. 543/2002 Z. z. nestanovuje pri chránenom vtáčom území stupeň ochrany, len zakazuje vykonávať činnosti, ktoré môžu mať negatívny vplyv na predmet ochrany, preto odvolací súd považoval záver súdu prvej inštancie ohľadom týchto parcel za správny, preto napadnutý rozsudok v tomto výroku podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

25. Ďalším napadnutým výrokom (zo strany žalobcu) bol zamietajúci výrok vo vzťahu k žalovanému v 1. rade týkajúci sa parcely č. 16121/3, parcely č. 16121/5, zapísaných na LV č. XXX v kat. úz. B. a parcely č. 2407/4 zapísanej na LV č. XXX v kat. úz. W., a to z dôvodu, že súd dospel k nesprávnemu právnomu záveru, keď ich zamietol z dôvodu, že ide o ostatné plochy, teda o nehnuteľnosti, ktoré nespĺňajú podmienku vydania podľa reštitučného zákona.

26. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z. z. vlastnícke právo sa vracia k nehnuteľným veciam, ktoré tvoria

a/ poľnohospodársku pôdu

b/ hospodárske budovy a iné stavby patriace k pôvodnej hospodárskej usadlosti

c/ lesný pôdny fond, hospodárske stavby a ostatné stavby súvisiace s ním

d/ podiely spoločnej nehnuteľnosti.

27.1. Pri riešení tejto právnej otázky sa odvolací súd pridrižoval obdobnej otázky, riešenej Ústavným súdom SR v náleze sp. zn. III. ÚS 342/2017, v ktorom uviedol, že jednou zo základných záruk fungovania právneho štátu je homogénny, ucelený systém právnych noriem, ich vzájomný súlad, ich historická a spoločenská aktuálnosť. Ústavne súladný výklad právnej normy, ktorá vo svojom texte odkazuje na znenie inej právnej normy, preto nie je možné uskutočniť bez výkladu súvisiaceho právneho predpisu.

27.2. V danej veci ústavný súd súdu vytkol, že súd svoje rozhodnutie založil výlučne na aktuálnych údajoch v katastri nehnuteľností, pridrižujúc sa doslovného výkladu citovaných ustanovení. Krajský súd doslovnú aplikáciu uvedených ustanovení akceptoval až do takej miery, že takýmto výkladom vymedzil spôsobilý predmet vydania podľa zákona č. 161/2005 Z. z. v užšom rozsahu než bol tento vymedzený zákonom č. 282/1993 Z. z. Takýto záver krajského súdu sa vymyká pravidlám logiky, je v rozpore s cieľom zákona č. 161/2005 Z. z. v čase jeho prijatia. Vylúčenie parcel reálne využívaných na poľnohospodárske účely, ale formálne evidovaných inak ako orná pôda, chmeľnice, vinice, ovocné sady, záhrady a trvalé trávne porasty by bolo popretím práva na spravodlivosť ako imanentnej kategórie daného reštitučného práva k pôvodnému cirkevnému majetku. Obdobne aj vylúčenie parcel slúžiacich na zabezpečenie využívania poľnohospodárskej pôdy na daný účel (cesta, chodník, hospodársky dvor a pod.) z vydania nehnuteľnosti

reštituentovi by mohlo znamenať v okolnostiach konkrétnej veci znemožnenie faktického užívania reštituovanej poľnohospodárskej pôdy, čím by došlo k popretiu samotného účelu reštitúcie.

28. Odvolací súd k tomu dodáva, že podľa § 3 ods. 2 zák. č. 326/2005 Z. z., ak ide o nesúlad druhu pozemku podľa údajov katastra nehnuteľností a skutočného stavu, rozhoduje o tom, či pozemok je alebo nie je lesným pozemkom podľa odseku 1 orgán štátnej správy lesného hospodárstva, ktorý zároveň, na základe zistenia druhu pozemku v teréne, určí v rozhodnutí skutočný druh pozemku. Prípadné nesplnenie uvedenej povinnosti týmto orgánom a v dôsledku toho nepresná evidencia druhu parciel v katastri nehnuteľností nemôže privodiť zhoršenie postavenia reštituenta a spôsobiť tak ďalšiu krivdu.

29. Vychádzajúc z uvedeného a tiež dôkazu predloženého žalobcom v konaní na súde prvej inštancie - grafickej identifikácie týchto parciel (č. l. 1251 - 1253) odvolací súd dospel k záveru, že aj keď sú tieto parcely podľa údajov v katastri označené ako ostatné plochy, z dôkazov predložených žalobcom vyplýva, že ide o nehnuteľnosti spôsobilé na vydanie podľa § 2 ods. 1 písm. c) zák. č. 161/2005 Z. z., keďže ide o parcely zalesnené a zarastené stromami a kríkmi, teda o nehnuteľnosti spôsobilé na vydanie. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v tomto výroku podľa § 388 CSP zmenil a žalobe žalobcu vyhovel.

30. Ďalšími napadnutými výrokmi (zo strany žalovaného v 1. rade) boli vyhovujúce výroky vo vzťahu k žalovanému v 1. rade týkajúce sa parcely č. 12539/1 kat. úz. P. nad P. a parcely č. 4845/4 kat. úz. B., a to z dôvodu, že nepatria do kategórie nehnuteľností uvádzaných v ustanovení § 2 ods. 1 zák. č. 161/2005 Z. z. a parc. č. 4845/4 sa stala zastavanou plochou až po prechode na štát, čo je zákonná prekážka jej vydania podľa § 6 písm. a) zák. č. 161/2005 Z. z. a (zo strany žalobcu) zamietajúce výroky vo vzťahu k žalovaným v 2., 3. a 4. rade z dôvodu, že inak by bol petit nevykonateľný, žalovaní v 2. až 4. rade spĺňajú podmienky podľa reštitučného zákona a sú pasívne legitimovaní.

31. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z. z. povinnou osobou je právnická osoba, ktorá ku dňu účinnosti tohto zákona spravuje nehnuteľné veci vo vlastníctve Slovenskej republiky, obce alebo nehnuteľnú vec drží.

32. Čo sa týka odvolania v týchto výrokoch, odvolací súd sa s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie v tejto časti stotožňuje a v zmysle ustanovenia § 387 ods. 2 CSP naň odkazuje. K odvolaniam žalobcu a žalovaného v 1. rade odvolací súd ešte dodáva, že vychádzajúc z ustanovenia zák. č. 161/2005 Z. z. (§ 4 ods. 1), ktoré určuje povinnú osobu, dospel rovnako ako súd prvej inštancie k záveru, že takouto osobou je len právnická osoba a skutočnosť, že v priebehu konania došlo k zmene vlastníctva ohľadom parcely č. 12539/1, zapísanej na LV č. XXXX pre katastrálne územie P. na základe kúpnej zmluvy zo dňa 30. 03. 2010, vklad vlastníckeho práva povolený správou katastra pod V 1325/10 do bezpodielového spoluvlastníctva manželov L. a H. N. (žalovaných v 2. a 3. rade) a ktorá je pre rozpor s ustanovením § 4 ods. 2 zák. č. 161/2005 Z. z. neplatná, nemôže rozšíriť okruh povinných osôb v zmysle uvedeného zákona ani spôsobiť, že by išlo o solidárny záväzok podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože tak by tomu mohlo byť len v prípade, ak by to bolo právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu ustanovené alebo stranami dohodnuté alebo ak by to vyplývalo z povahy plnenia, a o takýto prípad v danej veci nejde. Dôvodnosť žaloby voči žalovaným v 2. a 3. rade nemôže vychádzať len z toho, že bez vyhovenia žalobe vo vzťahu k nim by bolo rozhodnutie súdu nevykonateľné. Neplatnosť zmlúv medzi žalovaným v 1. rade a žalovanými v 2. a 3. rade nemohla byť obsiahnutá vo výroku napadnutého rozsudku, pretože žalobca sa takéhoto určovacieho petitu podanou žalobou nedomáhal. Pasívna legitimácia žalovaných v 2. a 3. rade nevyplýva ani z toho, že žalovaní v 2. a 3. rade parcelu č. 12539/1, zapísanú na LV č. XXXX pre katastrálne územie P. držia, pretože vydania nehnuteľnosti a navrátenia vlastníctva voči nim sa žalobca nedomáha titulom neplatnosti zmlúv, ale výlučne podľa zák. č. 161/2005 Z. z. Z uvedených dôvodov odvolací súd zamietnutie žaloby vo vzťahu k žalovaným v 2. a 3. rade ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

33. Z rovnakých dôvodov odvolací súd potvrdil zamietnutie žaloby aj voči žalovanému v 4. rade, keďže v priebehu konania došlo k zmene vlastníctva aj ohľadom parcely č. 4845/4, zapísanej na LV č. XXXX pre katastrálne územie B., na základe kúpnej zmluvy zo dňa 17. 09. 2007, vklad vlastníckeho práva v prospech žalovaného v 4. rade bol správou katastra povolený pod V 4861/07 a ktorá je pre rozpor s ustanovením § 4 ods. 2 zák. č. 161/2005 Z. z. neplatná.

34. Vo vzťahu k žalovanému v 1. rade ohľadom týchto parciel (parcely č. 12539/1, zapísanej na LV č. XXXX pre katastrálne územie P. a parcely č. 4845/4, zapísanej na LV č. XXXX pre katastrálne územie B.) žalobu podľa § 388 CSP zmenil a zamietol, pretože keďže odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že v danej veci nejde o solidárny záväzok, a t. č. sú ohľadom parc. č. parcely č. 12539/1, zapísanej na LV č. XXXX pre katastrálne územie P. ako vlastníci zapísaní žalovaní v 2. a 3. rade a ohľadom parcely č. 4845/4, zapísanej na LV č. XXXX pre katastrálne územie B. je ako vlastník zapísaný žalovaný v 4. rade, takýto výrok rozsudku súdu prvej inštancie by bol nevykonateľný. Z uvedeného dôvodu sa potom odvolací súd už ani nezaoberal ostatnými odvolacími dôvodmi žalovaného v 1. rade vo vzťahu k týmto parcelám.

35. Ďalším napadnutým výrokom bol vyhovujúci výrok vo vzťahu k žalovanému v 5. rade. V tejto časti sa odvolací súd s odôvodnením rozhodnutia v celom rozsahu stotožňuje a v zmysle ustanovenia § 387 ods. 2 CSP naň odkazuje. K odvolacím dôvodom žalovaného v 5. rade odvolací súd dodáva, že aj keď zák. č. 330/1991 Zb. ustanovuje, že žalovaný spravuje poľnohospodárske nehnuteľnosti vo vlastníctve štátu ustanovené osobitným predpisom, teda zák. č. 229/1991 Zb. a v danej veci bol žalovaný v 5. rade zaviazaný na vydanie lesných pozemkov, po zápise ROEPu do katastra je ohľadne predmetných nehnuteľností ako správca uvedený žalovaný v 5. rade, pričom to, že by sa voči takémuto zápisu po ROEPe bránil, netvrdil. Ak má byť rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti vykonateľný, musí žaloba smerovať práve voči žalovanému v 5. rade, ktorý je ohľadom týchto parciel ako správca zapísaný v katastri nehnuteľností. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

36. Čo sa týka výroku o povinnosti žalovaného v 1. rade a žalovaného v 5. rade vydať a navrátiť žalobcovi nehnuteľnosti spolu s dokumentáciou špecifikovanou v napadnutom rozhodnutí, proti tomuto výroku podal odvolanie len žalovaný v 1. rade. Keďže podľa § 3 ods. 3 poslednej vety zák. č. 161/2005 Z. z. sa nehnuteľná vec vydá oprávnenému s dokumentáciou, ktorá k tejto prislúcha, pričom vo vzťahu k žalovanému v 1. rade sa vyhovel žalobe ohľadom nehnuteľností evidovaných ako zastavané plochy a nádvoria, ovocné sady a ostatné plochy, výrok napadnutého rozsudku vo vzťahu k žalovanému v 1. rade nemá opodstatnenie, pretože sa nejedná o lesné pozemky, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku podľa § 388 CSP zmenil a žalovanému v 1. rade uložil povinnosť vydať a navrátiť žalobcovi nehnuteľnosti spolu s dokumentáciou, ktorá k týmto parcelám prislúcha (v súlade so zákonným ustanovením).

37. Vo vzťahu k žalovanému v 5. rade ohľadne výroku o dokumentácii platí, že keďže žalovaný v 5. rade napadol výrok o povinnosti vydať nehnuteľnosti a výrok o povinnosti vydať ich spolu s dokumentáciou špecifikovanou v napadnutom rozsudku je výrok od tohto výroku závislý, bol aj tento výrok predmetom preskúmania odvolacím súdom, avšak len z dôvodov uvádzaných žalovaným v 5. rade, pričom vo vzťahu k povinnosti vydať nehnuteľnosti spolu s dokumentáciou špecifikovanou v napadnutom rozsudku žalovaný v 5. rade žiadne dôvody neuvádzal, preto odvolací súd aj v tejto časti vo vzťahu k žalovanému v 5. rade podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

38. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

39. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

41. Podľa § 256 ods. 2 CSP ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

42. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

43. Postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania odňala možnosť konať pred súdom zakladá porušenie práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd (ďalej len „dohovor“), porovnaj III. ÚS 156/06, III. ÚS 331/04.

44. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky skutkovo a právne relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a ochranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd pritom nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (III. ÚS 209/04, III. ÚS 95/06, III. ÚS 260/06).

45. Požiadavka riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia sa vzťahuje na každý výrok rozhodnutia, teda okrem rozhodnutia vo veci samej aj na rozhodnutie o trovách konania (ako integrálnej súčasť súdneho konania ako celku). Odôvodnenie rozhodnutia (vo všetkých jeho výrokoch) musí byť zároveň dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu jeho správnosti v konaní o riadnom či mimoriadnom opravnom prostriedku. Ak rozhodnutie neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP v spojení s § 236 CSP, je nepreskúmateľné. Takéto (arbitrárne) rozhodnutie súdu porušuje právo účastníka na spravodlivý súdny proces a v konečnom dôsledku mu odníma možnosť konať pred súdom, pretože mu upiera možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci opravných prostriedkov.

46. Z uvedeného vyplýva, že odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie musí mať náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP, prípadne v § 236 CSP. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. V odôvodnení rozhodnutia musí súd spôsobom logicky kompaktným a bez rozporov a vnútorných protirečení vysvetliť, k akým skutkovým zisteniam dospel, ktorú právnu normu a z akých dôvodov aplikoval a ako ju interpretoval. Ak rozhodnutie súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP, v prípade uznesenia uvedené v § 236 CSP je nepreskúmateľné, čím dochádza k porušeniu práva na spravodlivý proces.

47. Odvolací súd zistil, že v prvom rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania rozhodované nebolo, keď súd rozhodol, že o náhrade trov konania rozhodne podľa § 151 ods. 3 OSP po právoplatnosti tohto rozsudku. Napadnutým výrokom teda bolo o trovách konania rozhodnuté prvýkrát. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu, napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že v danom prípade výrok o trovách konania v napadnutom rozhodnutí nebol dostatočne odôvodnený, rozhodnutie v tejto časti je zmätočné a nezodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia a aj keď výrok by svojou formuláciou obstál vo vzťahu k všetkým žalovaným, z jeho obsahu nie je zrejmé, ako rozhodol vo vzťahu k žalovaným v 2., 3. a 4. rade, pretože dôvody uvádzané súdom prvej inštancie na nich nedopadajú. Súd prvej inštancie nerozobral úspech v konaní vo vzťahu žalobcu a každého zo žalovaných a nerozobral dôvody pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP vo vzťahu ku každému z nich. Z uvedeného dôvodu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Názorom odvolacieho súdu je súd prvej inštancie v ďalšom konaní viazaný (§ 391 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).